

ISSN 0973-3264

ସପ୍ତର୍ଷି

ଚତୁର୍ଥ ସଂଖ୍ୟା - ୨୦୧୯
(ଅକ୍ଟୋବର - ଡିସେମ୍ବର)

ସମଲପୁର ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟ ପ୍ରକାଶନ

ସଂସ୍କୃତି

ଉତ୍କଳ ସାହିତ୍ୟ ଚୟନିକା
ପ୍ରତିଷ୍ଠା - ଜାନୁଆରୀ, ୧୯୭୭

ଚତୁର୍ଥ ସଂଖ୍ୟା - ୨୦୧୯
(ଅକ୍ଟୋବର-ଡିସେମ୍ବର)

ମୁଖ୍ୟ ସଂପାଦକ
ପ୍ରଫେସର ଦୀପକ କୁମାର ବେହେରା

ପରିଚାଳନା ସମ୍ପାଦକ
ଡକ୍ଟର ଶୁଭମୁନି ମେହେର

ସଂପାଦନା ମଣ୍ଡଳୀ
ଡକ୍ଟର ନାକୁ ହାଁସଦାଃ
ଡକ୍ଟର ଆଲୋକା ପଟ୍ଟେଇ
ଡକ୍ଟର ବାଳାଜୀ ବେହେରା
ଡକ୍ଟର ସିଦ୍ଧାର୍ଥ ପଣ୍ଡା

ମୂଲ୍ୟ - ୫୦ଟଙ୍କା

ସୂଚୀପତ୍ର

କ୍ର.ସଂ.	ବିଷୟ	ଲେଖକ	ପୃଷ୍ଠା
ପ୍ରବନ୍ଧ ଓ ସମାଲୋଚନା ବିଭାଗ :-			
୧-	ମିଥ୍ ପୁନଃନିର୍ମାଣରେ 'ବସୁଷେଣ'	ପ୍ରଫେସର କୁମୁଦ ରଞ୍ଜନ ପାଣିଗ୍ରାହୀ	୧
୨-	ମୌଖିକ ଗୁପ୍ତଭାଷା	ପ୍ରଫେସର କରକାଶ ପଟ୍ଟନାୟକ	୧୩
୩-	ଶୈତମ ବୁଦ୍ଧ ଓ ଓଡ଼ିଆ ନାଟକ	ଡକ୍ଟର ଲକ୍ଷ୍ମଣ କୁମାର ପ୍ରଧାନ	୧୯
୪-	ଓଡ଼ିଆ ଅନୁବାଦ ସାହିତ୍ୟ ଓ ଗୋପାଳାଧର ମହାନ୍ତି	ଡ. ପ୍ରସନ୍ନ କୁମାର ସ୍ୱାଇଁ	୨୩
୫-	ସ୍ୱିନୋଜାୟ ଜୀବନ ଓ ଦର୍ଶନର ଦୀପ୍ତିରେ ଚିରଞ୍ଜନ	ଡକ୍ଟର ମଣାହୁ କୁମାର ମେହେର	୩୦
୬-	ଅଶା ପରବର୍ତ୍ତୀ ଓଡ଼ିଆ କବିତାରେ ମାଟିର ଅସ୍ଥିତା ଓ ମାନବତାର ଅଭ୍ୟାସ	ସୌଭାଗ୍ୟବତୀ ମହାରଣା	୩୪
୭-	ମୋ ଅଞ୍ଚଳର କବିକ କବିତାରେ ଗ୍ରାମୀଣ ଚେତନା	ଡକ୍ଟର ଗୌରୀଦାସ ପ୍ରଧାନ	୪୨
୮-	ପଶ୍ଚିମ ଓଡ଼ିଶାର ପ୍ରଥମ ସାଧାରଣ ସଂଗ୍ରାମୀ ନାରୀ ନେତ୍ରୀ ଜୟବତୀ	ଡକ୍ଟର ଶୁକମୁନି ମେହେର	୪୮
୯-	ସାରକା ମହାଭାରତରେ ପ୍ରାକୃତ ଶବ୍ଦ : ଏକ ବ୍ୟୁତ୍ପତ୍ତିଗତ ଅଧ୍ୟୟନ	ଡକ୍ଟର କଟକରୁ ନାୟକ	୬୧
୧୦-	ଉତ୍ତର ଆଧୁନିକତା ପରିପ୍ରେକ୍ଷାରେ ଓଡ଼ିଆ ନାଟକ	ଡକ୍ଟର ଲିପିକା ମିଶ୍ର	୬୮
୧୧-	୧୯୮୦ ପରବର୍ତ୍ତୀ ସାହିତ୍ୟଗ୍ରନ୍ଥା କୈତ୍ରିକ ଓଡ଼ିଆ ରଚିତ ନାଟକ	ମନୀଷା ସାହୁ	୭୩
୧୨-	'ଅମାବାସ୍ୟାର ଚନ୍ଦ୍ର' ଉପନ୍ୟାସରେ କାଉଲ୍ ଚରିତ୍ରର ଅଭିବ୍ୟକ୍ତି	ଖଗେଶ୍ୱର ମେହେର	୮୫
୧୩-	ମହାପାତ୍ର ନୀଳମଣି ସାହୁଙ୍କ ଆତ୍ମଜୀବନାତ୍ମକ ଗଳ୍ପ	ରଶ୍ମିତା ସାହୁ	୯୦
୧୪-	ବିବର୍ଣ୍ଣିତ ସମୟ ଦର୍ପଣରେ ରେବତୀମାନେ	ସୌରଭ ଚନ୍ଦ୍ର ଖମାରା	୯୮
୧୫-	ଉତ୍ତରଅଶା ବାମାବାଦୀ କବି : ସର ସାକ୍ଷର	ଅଧ୍ୟାପିକା ନିର୍ଜନା ବେହେରା	୧୦୨
୧୬-	ଓଡ଼ିଆ ବୈଜ୍ଞାନିକ ଉପନ୍ୟାସ : ଏକ ବିହଙ୍ଗାବଲୋକନ	ନିବେଦିତା ପଣ୍ଡା	୧୦୮
୧୭-	ଆଧୁନିକ ଓଡ଼ିଆ କବିତାର କାବ୍ୟିକ ପୁନର୍ବିନ୍ୟାସ	ସସ୍ମିତା କୁମାରୀ ପାତ୍ର	୧୧୨
୧୮-	ପ୍ରଥମ ସୃଷ୍ଟି - ପଟ୍ଟାକପାଳ	ଅଶ୍ୱିନୀ କୁମାର ପଣ୍ଡା	୧୨୧
୧୯-	ମଣାହୁ କୁମାର ମେହେରଙ୍କ 'ସୂକ୍ଷ୍ମ ସନ୍ଦେଶ' : ଏକ ସମୀକ୍ଷା	ମାଧବୀନନ୍ଦ ପାତ୍ର	୧୨୭

ପଞ୍ଚମ ଓଡ଼ିଶାର ପ୍ରଥମ ସାଧାନତା ସଂଗ୍ରାମୀ ନାରୀ ନେତ୍ରୀ ଜନ୍ମବତୀ

ଡକ୍ଟର ଶୁକମୁନି ମେହେତ୍ତ

ପରାଧାନତାର ଶୃଙ୍ଖଳାରୁ ମୁକ୍ତି ପାଇବା ଲାଗି ଅହରହ ମଣିଷ ବ୍ୟାକୁଳ ହୋଇଛି । ଯେତେଦିନଠାରୁ ମଣିଷ ସ୍ୱାଧୀନଚେତା ହୋଇଛି ସେତେ ଦିନଠାରୁ ସେ ପରାଧାନତାର ବିରୁଦ୍ଧରେ ସଂଗ୍ରାମ କରିବା ପାଇଁ ସତତ ଚେଷ୍ଟିତ ହୋଇଛି । ନିଜର ମାତୃଭୂମିକୁ ବିଦେଶୀମାନଙ୍କ କବଳରୁ ରକ୍ଷା କରିବା ପାଇଁ ଏ ଭାରତବର୍ଷର କେତେ ଯେ ବୀର ସମ୍ରାଜ ଜନ୍ମ ହୋଇ ନିଜର ଜୀବନକୁ ଉତ୍ସର୍ଗ କରିଛନ୍ତି ସେ କଥା ଇତିହାସ ମଧ୍ୟ ତା'ର ପୃଷ୍ଠାରେ ଧରି ରଖିପାରି ନାହିଁ ।

ଦୀର୍ଘ ଉରିଶହ ବର୍ଷର ପରାଧାନତା ପରେ ଭାରତବର୍ଷ ସ୍ୱାଧୀନତା ଲାଭ କରିଛି ଜାତିର ଜନକ ମହାତ୍ମାଗାନ୍ଧୀଙ୍କ ସତତ ପ୍ରୟାସ ପଳରେ । ମହାତ୍ମା ଗାନ୍ଧୀ ଭାରତୀୟ ଜାତୀୟ ମୁକ୍ତି ସଂଗ୍ରାମର ପ୍ରାଣ ପ୍ରତିଷ୍ଠାତା । ତାଙ୍କର ପ୍ରେରଣାରେ ଭାରତର ଲକ୍ଷ ଲକ୍ଷ ଜନତା ସ୍ୱାଧୀନତା ସଂଗ୍ରାମରେ ଯୋଗ ଦେଇ ଜୀବନରେ କଣ୍ଠକିତ ପଥକୁ ବରଣ କରିଥିଲେ ।

ମହାତ୍ମା ଗାନ୍ଧୀ ଓ କସ୍ତୁରବା ଗାନ୍ଧିଙ୍କ ବାଣୀ ଓ ଆଦର୍ଶରେ ପ୍ରଭାବିତ ହୋଇ ନିଜ ସ୍ୱାମୀ ଭାଗିରଥୀ ପଟ୍ଟନାୟକଙ୍କ ସହ ସ୍ୱାଧୀନତା ସଂଗ୍ରାମରେ ଯାସ ଦେଲେ ଜନ୍ମବତୀ ।

୧୮୮୬ ମସିହା ନଭେମ୍ବର ୯ ତାରିଖ ଦିନ ବିନିକାରେ ଜନ୍ମଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ ଜନ୍ମବତୀ । କେଉଁ ଏକ ଶୁଭଲଗ୍ନରେ ଜନ୍ମ ହୋଇଥିଲା ବୋଲି ତାଙ୍କର ଶୁଭ ପରିଣୟ ହେଲା ବରପାଲିର ଜଣେ ଉଦ୍ୟମୀ, ଉତ୍ସାହୀ ଓ କରିଡ଼କର୍ମୀ ଯୁବକ ଭାଗିରଥୀ ପଟ୍ଟନାୟକଙ୍କ ସହିତ । ଜନ୍ମବତୀଙ୍କ ମନରେ ଅସୁମାରୀ ସ୍ୱପ୍ନ । ନିଜକୁ ନେଇ, ନିଜର ପରିବାରକୁ ନେଇ, ମନେ ଭାବିଥିଲେ ବୃହିଣୀ ହୋଇ ସୁନ୍ଦର ପରଚିଏ କରିବେ, ଛୋଟ ପରିବାରଟିକୁ ନିଜର ହାତରେ ଗଢ଼ି ଡୋଳିବେ । କିନ୍ତୁ କିଏ ଜାଣିଥିଲା ତାଙ୍କର ପରିବାରଟିର ପରିକଳ୍ପନା ସମଗ୍ର ଭାରତବର୍ଷକୁ ଏକ ପରିବାର

ଭାବରେ ଗଢ଼ି ଡୋଳିବା ପାଇଁ ତାଙ୍କ ହୃଦୟରେ ସ୍ୱପ୍ନଟିଏ ଯେଉଁ ଭଳି ମାରିବ । ତାହା ହିଁ ହେଲା । ସମଗ୍ର ଭାରତବର୍ଷର ସମଗ୍ର ସଚ୍ଚିକୁ ପରାଧାନତାର ଶୃଙ୍ଖଳରୁ ମୁକ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରିବା ପାଇଁ ମାଆ ରୂପରେ ଅଣ୍ଟା ଗିଡ଼ି ବାହାରି ପଡ଼ିଲେ ଜନ୍ମବତୀ । ଭାଗିତ୍ଥ ପଟ୍ଟନାୟକ ପାଟଣା ମହାରାଜାଙ୍କ ପ୍ରାଇଭେଟ, ସେକ୍ରେଟେରୀ ଥିବା ସମୟରେ ରାଜାଙ୍କ ଅନ୍ୟାୟ କାର୍ଯ୍ୟ ବିରୁଦ୍ଧରେ ସ୍ୱର ଉତ୍ତୋଳନ କରି ହେଲେ ରାଜଦ୍ରୋହୀ ଓ ବର୍ଷେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସଶ୍ରମ କାରାଦଣ୍ଡର ଶିକାର । ସେହିଦିନୁ ଜନ୍ମବତୀଙ୍କ ମନ ବିଦ୍ରୋହ କରି ଉଠିଥିଲା । ସଂଗ୍ରାମର ବୀଜ ସେହିଦିନଠାରୁ ହିଁ ପୋତି ହୋଇ ସାରିଥିଲା । ଗୋଟିଏ ବର୍ଷ ପରେ ଜେଲରୁ ବାହାରିଲେ ଭାଗିରଥୀ ଓ ଗାନ୍ଧିଜୀଙ୍କ ଆଦର୍ଶରେ ଅନୁପ୍ରାଣିତ ହୋଇ ହେଲେ କଂଗ୍ରେସ କର୍ମୀ । ପ୍ରଥମେ ଜନ୍ମବତୀ ସଂଗ୍ରାମୀ ସ୍ୱାମୀ ଭାଗିରଥୀଙ୍କ ପ୍ରେରଣାଦାତ୍ରୀ ଭାବରେ କଂଗ୍ରେସର ବିଭିନ୍ନ ଅଧିବେଶନରେ ଯୋଗ ଦେବା ପାଇଁ ପ୍ରେରଣା ଯୋଗାଇଥିଲେ । ଘରର ଯାବତୀୟ କଂଜାଳ ଓ ବ୍ୟସ୍ତତାଠାରୁ ନିଜର ସ୍ୱାମୀଙ୍କୁ ଦୂରେଇ ରଖୁଥିଲେ ଓ ନିଜେ ଘରର ସମସ୍ତ କାମର ଦାୟିତ୍ୱ ନେଇ ଜାତୀୟ ସଂଗ୍ରାମ ପାଇଁ ତାଙ୍କର ପ୍ରାଣ ଭିତରେ ଭରି ଦେଉଥିଲେ ଅପୂର୍ବ ଉତ୍ସାହ ଓ ଉଦାତ୍ତତା । ଧୀରେ ଧୀରେ ସମଗ୍ର ଭାରତବର୍ଷ ହୋଇଉଠିଲା ଯେପରି ତାଙ୍କ ପରିବାର ।

୧୯୨୪ ମସିହା । ସେଦିନ ବେଲଗାଁଠାରେ ଥିବା ଭାରତୀୟ ଜାତୀୟ କଂଗ୍ରେସର ଅପୂର୍ବ ସମାବେଶ । ବେଲଗାଁଠାରେ ଅନୁଷ୍ଠିତ ହେବାକୁ ଥିବା ଭାରତୀୟ ଜାତୀୟ କଂଗ୍ରେସର ଅଧିବେଶନରେ ଯୋଗ ଦେବା ପାଇଁ ବରପାଲିରୁ ପଦକ୍ଷେପରେ ବାହାରି ପଡ଼ିଲେ ସଂଗ୍ରାମୀ ଭାଗିରଥୀ । ଅଧିବେଶନର ସମାପ୍ତି ପରେ ଫେରିବା ବାଟରେ ନାଗପୁରଠାରେ ସେ ଭେଟିଲେ ମହାତ୍ମା ଭଗବାନ ଦାନଙ୍କୁ । ତାଙ୍କ ସହ ଆଳାପ ଆଲୋଚନା

କେବଳ ନିଜ ପାରିବାରିକ ସ୍ଥିତି ସମ୍ପର୍କରେ ଅବଗତ କରାଇଥିଲେ । ସମୁଦ୍ରୀୟ ଭଗବାନ ଦାନଙ୍କ ଦାଣୀ ଭାଗିରଥିକ ପ୍ରାଣରେ ସୃଷ୍ଟିକଳା ନବ ରସାପନା । ସେ କହିଲେ- “ତୁମର ପରମ ସୌଭାଗ୍ୟ ଯେ, ତୁମେ ତୁମର ସ୍ତ୍ରୀ ଓ ତୁମର ଗୋଟିଏ ସନ୍ତାନ ଘେନି ତୁମର ପରିବାର । ଅନ୍ୟ କୌଣସି କଥା ମନେ ନ ଭାବି ସପତ୍ନିବାର ବାହାରି ଯାଅ କଂଗ୍ରେସ ସଙ୍ଗଠନ ପାଇଁ । ଦେଶମାତୃକାର ସେବା ପାଇଁ । ମୋର କଥା ମାନି ଚଳିଲେ- ପୁଅର ପାଠପଢ଼ାରେ ମଧ୍ୟ କୌଣସି ଅସୁବିଧା ହେବ ନାହିଁ ଏବଂ ତୁମର ପରିବାର ତୁମ ପାଦର ଶିକୁଳି ନ ହୋଇ ତୁମର ପ୍ରେରଣାଦାୟିନୀ ଓ ଅନୁଗାମିନୀ ହୋଇ ରହିବେ ।

ସଂଗ୍ରାମୀ ଭାଗିରଥିକ ମନ ଓ ପ୍ରାଣରେ ଅପୂର୍ବ ଭାବସଂଚାର କଳା ଭଗବାନ ଦାନଙ୍କ ଏଇ କଥା ପଢ଼ିବ । ସତରେ ଯଦି ତାହା ସୁଏ କେତେ ସୁନ୍ଦର କଥାଟିଏ ନ ହେବ ସତେ । ମନରେ ନୂତନ ଭାବନା, ପାଦରେ ନୂତନ ଛନ୍ଦ, ପ୍ରାଣରେ ଅସୁମାରୀ ସ୍ୱପ୍ନ ଓ ଦୃଢ଼ ସଂକଳ୍ପ କରି ୧୯୨୫ ମସିହା ଜାନୁୟାରୀ ୨୧ ତାରିଖ ଦିନ ନାଗପୁର ଛାଡ଼ିଲେ ଓ ୪ଦିନ ଧରେ ବରପାଲିରେ ପହଞ୍ଚି ଘରେ ନିଜ ପତ୍ନୀ ଜନ୍ମବତୀଙ୍କୁ ଭଗବାନ ଦାନଙ୍କ ଗୋଟି ଗୋଟି କରି ସବୁ କଥା ଶୁଣାଇଲେ ।

ଜନ୍ମବତୀ ଦେବୀ ଏଭଳି ଏକ ସୂର୍ଯ୍ୟମ ସୁଯୋଗର ପ୍ରତୀକ୍ଷାରେ ଥିଲେ ଦେଖିବି । ପୂର୍ବରୁ ତାଙ୍କ ମନ ଭିତରେ ସଂଗ୍ରାମର ବାଜ ରୋପିତ ହୋଇ ସାରିଥିଲା । ମହାତ୍ମା ଭଗବାନ ଦାନଙ୍କ ପ୍ରତ୍ୟେକଟି କଥାର ଉର୍ଦ୍ଧରେ ତାଙ୍କ ସଂଗ୍ରାମୀ ଚେତନା ରକ୍ତାପିତ ହେଲା । ଜନ୍ମବତୀ ଦେବୀ ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ କହି ପକାଇଲେ - “ଆମର ସମସ୍ତ ସୁନା ସରି ଯାଇଛି ଓ ସୁନା ଭଳି ସୁନ୍ଦ ଓ ପାର୍ଥକ୍ୟ ଲିନିଷ ପ୍ରତି ମୋର ମାୟା ମଧ୍ୟ ତୁଟି ସାରିଛି । ଏଣିକି ମୁଁ ତୁମ ପାଦର ଶିକୁଳି ନ ହୋଇ ତୁମ ପଥର ସହଯାତ୍ରୀ ହେବି ଓ ଅନୁଗାମିନୀ ହେବି । ଏହା ହିଁ ମରମ କାରୁଣିକ ଭଗବାନଙ୍କ ଇଚ୍ଛା ।”

ଏବଂ ଶେଷରେ ତାହା ହିଁ ହେଲା । ଜନ୍ମବତୀ ଦେବୀ ଆଜି ପୁଣି ପ୍ରେରଣାଦାତ୍ରୀ ନ ହୋଇ ହେଲେ ନିଜ ପତିଦେବଙ୍କ ସଂଗ୍ରାମ ପଥର ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ସହଯାତ୍ରୀ । ସେଇ ଦିନଠାରୁ ସେ ଆଉ କେତେ ମଜୁରୁ ରହି ନାହାନ୍ତି । ପଛକୁ ଫେରି ଉଠିବାର ଅବକାଶ ପାଇ ନାହାନ୍ତି ।

ଅଗେ ରମାଦେବୀଙ୍କ ଆଗମନ ହୋଇଥିବା ସମ୍ଭବତଃ ସହରକୁ । ତାଙ୍କରି ଆଗମନ ପଳରେ ସମ୍ଭବତଃ ଜନସାଧାରଣଙ୍କ ମନରେ ଅପୂର୍ବ ଆବେଗ ଓ ଶ୍ରଦ୍ଧା କାତ ହୋଇଥିଲା । ଗାନ୍ଧିଜୀଙ୍କ ନୀତି ଓ ଆଦର୍ଶକୁ ଜୀବନର ବ୍ରତ ଭାବରେ ଗ୍ରହଣ କରି ବିଭିନ୍ନ ସ୍ଥାନକୁ ଯାଇ ସେବା ମୂଳକ କାର୍ଯ୍ୟ ଓ ସଭା ସମିତି କରି କଂଗ୍ରେସର ସଙ୍ଗଠନ ଓ କାର୍ଯ୍ୟଧାରାକୁ ଆହୁରି ସୁଦୃଢ଼ କରିବାରେ ସେ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ ଅନନ୍ୟ ଭୂମିକା ।

୧୯୩୧ ମସିହା ଜାନୁୟାରୀ ମାସରେ ସମ୍ଭବତଃ ରମାଦେବୀଙ୍କ ରହିବା କାଳରେ ସମସ୍ତ ସେବାମୂଳକ କାର୍ଯ୍ୟକୁମ୍ଭ ଓ ସଭା ସମିତିମାନଙ୍କରେ ଜନ୍ମବତୀ ଦେବୀଙ୍କ ପୁତ୍ର ପ୍ରଫୁଲ୍ଲ ପାଶେ ରହି ତାଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରୁଥିଲେ । କିପରି ରମାଦେବୀ ସମ୍ଭବତଃ ପ୍ରତ୍ୟେକ ସାହିକୁ ଯାଇ ଘର ଘର ବୁଲି ନାରୀମାନଙ୍କୁ ଉଦ୍‌ବୁଦ୍ଧ କରୁଥିଲେ ଓ କଂଗ୍ରେସର ସମସ୍ତ ସାଙ୍ଗଠନିକ କାର୍ଯ୍ୟରେ ସହଯୋଗ କରିବା ପାଇଁ ଓ କଂଗ୍ରେସ ଜାତି ବିରୁଦ୍ଧରେ ନାରୀମାନେ ସତ୍ୟାଗ୍ରହ କରିବା ପାଇଁ ପ୍ରବର୍ତ୍ତାଇ ଥିଲେ, କିଭଳି ସମ୍ଭବତଃ ସମସ୍ତ ଅଧିବାସୀ ଓ ସହରର ମାଆ ଭଗବାନୀମାନେ ରମାଦେବୀଙ୍କୁ ଅଜସ୍ର ଭକ୍ତି ଓ ସମ୍ମାନ ପ୍ରଦର୍ଶନ ପୂର୍ବକ ବହୁ ଅର୍ଥ ଖୋଲା ପ୍ରାଣରେ ଅର୍ପଣ କରି ଦେଉଥିଲେ ତାହା ପୁତ୍ର ପ୍ରଫୁଲ୍ଲ ଆସି ମାଆ ଜନ୍ମବତୀଙ୍କ ନିକଟରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରି କହିଥିଲେ ।

ଭାରତର ସ୍ୱାଧୀନତା ସଂଗ୍ରାମୀଙ୍କୁ ଚେତାଇବା କରିବା ପାଇଁ ସେପତେ ସରୋଜିନୀ ନାଜରୁ ସଂଗ୍ରାମରେ ଝାସ ଦେଇଥିବା ବେଳେ ନାରୀମାନଙ୍କ ଭିତରେ ଅପୂର୍ବ ଭାବାବେଗ ଓ ଜାଗରଣ ସୃଷ୍ଟି କରିବା ପାଇଁ ଏବଂ ମହାତ୍ମାଗାନ୍ଧିଙ୍କ ନୀତି ଓ ଆଦର୍ଶକୁ ସାକାର କରିବା ପାଇଁ ଓଡ଼ିଶାରେ ସେବା କାର୍ଯ୍ୟ ଓ ସଂଗ୍ରାମ ପାଇଁ ନିଜକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ଉତ୍ସର୍ଗ କରି ଦେଇଗଲେ ରମାଦେବୀ ।

ତ୍ୟାଗମୟୀ ରମାଦେବୀଙ୍କ ପ୍ରେରଣା ଲାଭ କରି ଜନ୍ମବତୀ ଦେବୀ ହେଲେ ଭାରତୀୟ ମୁକ୍ତି ସଂଗ୍ରାମ ବ୍ରତରେ ବ୍ରତୀ । ସେହି ପ୍ରେରଣା ତାଙ୍କୁ ପସିମ ଓଡ଼ିଶାର ପ୍ରଥମ ନାରୀନେତ୍ରୀ, ସତ୍ୟାଗ୍ରହୀ ଓ ସ୍ୱାଧୀନତା ସଂଗ୍ରାମୀ କରି ଗଢ଼ି ଚୋଳିଲା ।

ତହିଁ କିଛି ଦିନ ପରେ ଜାନୁୟାରୀ ୨୬, ୧୯୩୧ ମସିହାରେ (ବର୍ତ୍ତମାନର ତାହା ଜଗତଜନନୀ ମାଁ ପୂର୍ଣ୍ଣାଙ୍କ ମହିର

ସମ୍ବନ୍ଧ ଭାଗ) ବରପାଲିର ପୁରୁଣା ହଟଳି ନିକଟସ୍ଥ ମଦନମୋହନ କଲ୍ଚର ବିଦ୍ୟୁତ ପ୍ରାଙ୍ଗଣରେ ଜମ୍ବୁବତୀ ଦେବୀ ପ୍ରଥମ ଥର ପାଇଁ ତ୍ରିରଙ୍ଗା ଶୋଭା ଉତ୍ସାହନ କରି ନାରୀମାନଙ୍କୁ ଆହ୍ୱାନ କରି ଏକ ସଂକ୍ଷିପ୍ତ ଉଦ୍‌ବୋଧନ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ । ସେତେବେଳେ ବରପାଲିରେ ନାରୀ ଶିକ୍ଷାର ପ୍ରସାର ହୋଇ ନଥିଲା । ଜଣେ ନାରୀ ତ୍ରିରଙ୍ଗା ପତାକା ଉତ୍ତୋଳନ କରୁଥିବାର ଶୁଣି ଅନେକ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହେଲେ, ମାତ୍ର କେହି ସଭାସ୍ଥଳକୁ ଆସିବା ପାଇଁ ପ୍ରାଣରେ ସାହସ ସଞ୍ଚାର କରିପାରୁ ନଥିଲେ । ସେଦିନ ସମସ୍ତ ନରନାରୀଙ୍କୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରି ନାରୀନେତ୍ରୀ ଜମ୍ବୁବତୀ ଶୁଣାଇଲେ ତ୍ରିରଙ୍ଗା ପତାକାର ଅପୂର୍ବ ବାଣୀ । ତ୍ରିରଙ୍ଗା ପତାକାର ଜୟ ମହାତ୍ମାଗାନ୍ଧିଙ୍କ ଜୟ ଧ୍ୱନିରେ ସେ ଦିନ ଆକାଶ ପବନ ପ୍ରକଳିତ ହେଲା, ପ୍ରତିଧ୍ୱନିତ ହେଲା । କ୍ରମେ କ୍ରମେ ବହୁ ଲୋକ ଆସି ସଭାସ୍ଥଳରେ ରୁଣ୍ଡ ହେଲେ ।

ନାରୀଶିକ୍ଷାର ପ୍ରଚାର ପ୍ରସାର ଘଟି ନ ଥିଲା ସେତେବେଳେ । ନାରୀମାନଙ୍କୁ ନେଇ ସମାଜରେ ଅନେକ କୁସଂସାର ପ୍ରଚଳିତ ଥିଲା । ଗ୍ରାମ୍ୟ ବ୍ୟୁତ୍ପତ୍ୟ ପଦକୁ ବାହାରିବା ପୂର୍ବରୁ ଅନେକ ପ୍ରତିବନ୍ଧକ ତାର ପାଦକୁ ଜାବୁଡ଼ି ଧରୁଥିଲା । ଜମ୍ବୁବତୀ ଦେବୀ ବରପାଲି ଛାଡ଼ି ଗାଁ ଗାଁ ବୁଲି ସଙ୍ଗଠନ ଓ ସେବା କାର୍ଯ୍ୟରେ ଲାଗିବା ପାଇଁ ମନେ ମନେ ଚିନ୍ତା କଲେ । ହେଲେ ତାଙ୍କ ମନ ଭିତରେ ଅନେକ ପ୍ରଶ୍ନ ଓ ଆଶଙ୍କା । ସାମାଜିକ ଶୁଖିଲା ଓ ସଙ୍କୋଚକୁ ପାଦରେ ଦଳି ଆଗକୁ ପାଦ ବଢ଼ାଇଲେ ଯାଇ ସେ ଯୋଗ ଦେଇ ପାରିବେ ସ୍ୱାଧୀନତା ସଂଗ୍ରାମରେ ।

ଆଜି ଯେମିତି ହେଲେ କିଛି ଗୋଟିଏ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେବାକୁ ପଡ଼ିବ । ସେ ଦିନ ଥାଏ ଫେବୃୟାରୀ ୨୦, ୧୯୩୧ ମସିହା । ପରିବାରର ତିନି ଜଣ ଯାକ ବସିଛନ୍ତି ଗୋଟିଏ ଘରେ । ଊରିଆଡ଼େ ପ୍ରବଳ ଶାତ ପଡ଼ିଛି । ଜମ୍ବୁବତୀ ଦେବୀ ସଂଗ୍ରାମୀ ଭାଗିରଥିଙ୍କ ହାତକୁ ଧରି ଏକମାତ୍ର ପୁତ୍ର ପ୍ରଫୁଲ୍ଲ ମୁଣ୍ଡରେ ହାତ ରଖି ଦେଇ ପଚାରିଲେ- “ଏ ଯେଉଁ ଆନ୍ଦୋଳନ ଊଲିଛି ଗାନ୍ଧିଙ୍କ ଆନ୍ଦୋଳନ, ଆଉ କେତେ ଦିନ ଧରି ଊଲିବ, ଆମକୁ ସ୍ୱରାଜ ମିଳିବ କେବେ ଓ ସ୍ୱରାଜ ଆସିଲେ ସେଥିରୁ ପାଇବା କ’ଣ ?” ଜମ୍ବୁବତୀ ଦେବୀଙ୍କ କଥାରେ ସଂଗ୍ରାମୀ ଭାଗିରଥିଙ୍କ ପ୍ରାଣ ନିର୍ବାକ୍, ନିସ୍ତନ୍ଦ ହୋଇ ରହିଗଲା । ଜମ୍ବୁବତୀଙ୍କ ହଠାତ୍ ଏଇ ପ୍ରଶ୍ନ ଭିତରେ ଅନେକ ରହସ୍ୟ ଯେମିତି

ଲୁଚି ରହିଥିଲା । ତା’ର କି ଭରଣ ଦେବେ ସେ । ଯାହା ହେବେ ବି ଆଜି ସେ ରହସ୍ୟ ଉନ୍ମୋଚିତ ହେବ । କିଛି ସମୟ ନୀରବ ରହିବା ପରେ ସେ କହିଲେ- “ଗାନ୍ଧି ଯେଉଁ କାମ ହାତକୁ ନେଇଛନ୍ତି, ତାହା ତାଙ୍କର ଦେଶଭକ୍ତି ସହ ଧର୍ମକାର୍ଯ୍ୟ ମଧ୍ୟ ଅଟେ । ମହାତ୍ମାମାନଙ୍କ ଗାନ୍ଧିଙ୍କ ନେତୃତ୍ୱରେ ଯେଉଁ ଆନ୍ଦୋଳନ ଊଲିଛି, ସେଥିରେ ସ୍ୱରାଜ ଆସିବ, ନିଷ୍ପତ୍ତି ଆସିବ । କିନ୍ତୁ ସ୍ୱରାଜ ଆସିବେ ସାମୁହିକ ଭାବରେ ସମସ୍ତଙ୍କର ମଙ୍ଗଳ ହେବ, ସମସ୍ତଙ୍କ ମୁହିଁତେ ହସ ପୁଟିବ, ଆନନ୍ଦର ଲହରୀ ଛୁଟିବ ସାରା ଦେଶରେ । ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଭାବରେ ଆମକୁ କିଛି ମିଳିବ ନାହିଁ । ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଭାବରେ କିଛି ଲାଭ କରିବାର ଆଶା ରଖି କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା ବୃଥା । ଆମେ ଯେଉଁ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଛୁ, ସେଥିପାଇଁ ଧର୍ମ ଆମର ସାକ୍ଷୀ ହୋଇ ରହିବ ।”

ଶିକ୍ଷାକନୀର ସାତଗଣ୍ଠି ଦେଇ ବାକ୍ ଭିତରେ ରଖୁଥିବେ ଜମ୍ବୁବତୀ ଦେବୀ ଭରିଏ ସୁନା । ବାକ୍ ଭିତରୁ ସୁନା ବାହାର କରି ଆଣିଲେ ଓ ଭାଗିରଥିଙ୍କ ହାତରେ ଦେଇ କହିଲେ- “ଯାଅ ଏହାକୁ ବିକ୍ରି କରି ଆଣ, ଆସନ୍ତା କାଲିଠାରୁ ମୁଁ ମଧ୍ୟ ରମାଦେବୀଙ୍କ ପରି ଘରୁ ବାହାରି ଗାଁ ଗାଁ ବୁଲି ଘର ଘର ଯାଇ ଗାନ୍ଧିଙ୍କ ସେବାମୂଳକ ଓ ସଂଗଠନ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଯୋଗ ଦେବି ।”

ଜମ୍ବୁବତୀ ଦେବୀଙ୍କ ଏଇ ତେଜୋଦୀପ୍ତ ବାଣୀରେ ଅଭିଭୂତ ହୋଇ ପଡ଼ିଲେ ସଂଗ୍ରାମୀ ଭାଗିରଥି ଏବଂ ତାଙ୍କ ସହଯୋଗୀ ନରୋତ୍ତମ ସୁନାରୀଙ୍କୁ ସୁନା ଭରିକ ଦେଇ ତିରିଶ ଟଙ୍କା ଆଣିଲେ ଓ ଟଙ୍କା ଦେଲେ ଜମ୍ବୁବତୀ ଦେବୀ ହାତରେ ।

ତହିଁ ଆରଦିନ ୧୯୩୧ ମସିହା ଫେବୃୟାରୀ ୨୧ ତାରିଖ । ବ୍ରହ୍ମ ମୁହୂର୍ତ୍ତରୁ ବରପାଲିରୁ ବାହାରି ପଡ଼ିଲେ ସଂଗ୍ରାମୀ ଭାଗିରଥି; ଜମ୍ବୁବତୀ ଦେବୀ ଓ ପୁତ୍ର ପ୍ରଫୁଲ୍ଲ । ନିଜ କାନ୍ଧରେ ଶିଶୁକାଠର ଏକ ଚରଖା ଓ ଗୋଟିଏ ଖଦଡ଼ ଝୁନାମୁଣି ନେଇ ଆଗେ ଆଗେ ଚାଲୁଥିଲେ ସଂଗ୍ରାମୀ ଭାଗିରଥି । ମୁଣ୍ଡରେ ଗୋଟିଏ ବୁକୁଚା ଧରି ମଝିରେ ଚାଲୁଥିଲେ ଜମ୍ବୁବତୀ ଦେବୀ । ତାଙ୍କ ପଛେ ପଛେ ଚାଲୁଥିଲେ ପୁତ୍ର ପ୍ରଫୁଲ୍ଲ, ହାତରେ ଶୋଭା ପାଉଥିଲା ବାଜିରି ବାଡ଼ିରେ ବନ୍ଧା ହୋଇଥିବା ଓ ଫର ଫର ଉଡୁଥିବା ଏକ ତ୍ରିରଙ୍ଗା ପତାକା ।

ହାତରେ ତ୍ରିରଙ୍ଗା ପତାକା ଧରି ଗୋଟିଏ ପରିବାରର ତିନି ଜଣ ବ୍ୟକ୍ତି ଗାଁ ଗାଁ ବୁଲି ଗାନ୍ଧିଙ୍କ ସଙ୍ଗଠନ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା ଓ

ଦେଶ ଲାଗି ଲୋକଙ୍କ ଭିତରେ ଜାଗରଣ ସୃଷ୍ଟି କରିବା ଦେଖି ଗାଁର ଲୋକମାନେ ବିସ୍ମିତ ହେଉଥିଲେ । ଯେଉଁ ଗାଁ ଗଲେ ସେହି ଗାଁର ଆବାଳବୃଦ୍ଧ ବନିତା ସଭିଏଁ ରୁଣ୍ଡ ହୋଇ ଯାଉଥିଲେ । ଏହି ତ୍ରିମୂର୍ତ୍ତିଙ୍କୁ ଦେଖି ସମସ୍ତଙ୍କ ମନ ପ୍ରାଣରେ ସୃଷ୍ଟି ହେଉଥିଲା ଦେଶପ୍ରୀତିର ଏକ ଉଚ୍ଚତର ଭାବନା । ଜମ୍ବୁବତୀ ଦେବୀ ସ୍ୱାମୀ ଭାଗିରଥି ଓ ପୁତ୍ର ପ୍ରଫୁଲ୍ଲ ସହ ବିଭିନ୍ନ ଗାଁକୁ ଯାଇ ବହୁ ଲୋକଙ୍କ ସହ ମିଶିଲେ । ସଭାକାର୍ଯ୍ୟମାନ ଆଗେଇ ଉଲିଲା ।

ବରପାଲିରୁ କୁମାରୀ, ରେମଣ୍ଡା ପ୍ରଭୃତି ଗାଁ ମାନ ବୁଲି; ସଭାକାର୍ଯ୍ୟ ଓ ସଙ୍ଗଠନରେ ମନ ଦେଲେ ଜମ୍ବୁବତୀ ଦେବୀ । ଚର୍ଚ୍ଚି ପରଦିନ ପହଞ୍ଚିଲେ ସ୍ୱାଧୀନଚେତା ପଣ୍ଡିତ ଘନଶ୍ୟାମ ପାଣିଗ୍ରାହୀଙ୍କ ଗ୍ରାମ ମାନପୁରରେ । ମାନପୁରରେ ପଣ୍ଡିତ ଘନଶ୍ୟାମ ପାଣିଗ୍ରାହୀଙ୍କ ନେତୃତ୍ୱରେ ବହୁ ନରନାରୀଙ୍କ ଗହଣରେ ଭାଗିରଥି, ଜମ୍ବୁବତୀ ଓ ପ୍ରଫୁଲ୍ଲଙ୍କୁ ସ୍ୱାଗତ ସମ୍ବର୍ଦ୍ଧନା ଜ୍ଞାପନ କରାଗଲା । ସଙ୍ଗଠନ କାର୍ଯ୍ୟରେ ବାହାରିବା ପରେ ଥରେ ଚୁକୁର୍ଲୀର କୁଞ୍ଜବିହାରୀ ଗୌଡ଼ିଆ ଓ ଶ୍ରୀମତୀ ଜଳାବତୀ ଗୌଡ଼ିଆଙ୍କ ଘରେ କିଛି ଦିନ ଅବସ୍ଥାନ କରିଥିଲେ । ବଳିଚିକିରା, ଭେଡ଼େନ, ବରଗଡ଼ ପ୍ରଭୃତି ସ୍ଥାନରେ ବିଭିନ୍ନ ସଭାର ଆୟୋଜନ କରି ଉଦ୍‌ବୋଧନ ଦେଉଥିଲେ ଜମ୍ବୁବତୀ ଦେବୀ । ପରେ ଭଟଲି, ଲରମା ଏବଂ ସମଲପୁର ପ୍ରଭୃତି ସ୍ଥାନରେ ବହୁ ଲୋକଙ୍କ ସହ ମିଶି ଏକତ୍ର ଗାନ୍ଧିଜୀ ସେବାମୂଳକ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ଓ ସଙ୍ଗଠନ କାର୍ଯ୍ୟକୁ ଆଗେଇ ନେବାକୁ ପ୍ରମୁଖ ଭୂମିକା ଗ୍ରହଣ କଲେ ଜମ୍ବୁବତୀ ।

ଯେତେଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସ୍ୱରାଜ ଆସି ନାହିଁ, ସେତେ ଦିନଯାଏଁ ନିଜର ଲକ୍ଷ୍ୟ ପଥରେ ଆଗେଇ ଉଲିବା ବିପ୍ଳବିଣୀ ଜମ୍ବୁବତୀଙ୍କ ଜୀବନର ଏକମାତ୍ର ଲକ୍ଷ୍ୟ, ଏକମାତ୍ର ଧର୍ମ ।

ଯେତେ ଦୁଃଖ-ଦୁର୍ଭିପାଳ ଆସୁ ଜମ୍ବୁବତୀ ଦେବୀ ଦବି ସିଦ୍ଧାର ନାରୀ ନଥିଲେ । ତାଙ୍କ ଜୀବନରେ ଅଭାବ ଅସୁବିଧା ଲାଗି ରହିଥିଲା । ସମସ୍ତ ପାରିବାରିକ ଦୈନିକ, ଦୁଃସ୍ଥିତି ଭିତରେ ମଧ୍ୟ ସେ ସଙ୍ଗଠନ କାର୍ଯ୍ୟରୁ ଓହରି ଯାଇ ନଥିଲେ ।

ଅଖିଳ ଭାରତୀୟ ଚରଣା ସଂଘ ଗଠନ କଲେ ଗାନ୍ଧିଜୀ ୧୯୨୫ ମସିହାରେ । ସଂଗ୍ରାମୀ ଭାଗିରଥି ବହୁ ପୂର୍ବରୁ ସେ କାମରେ ନିଜକୁ ନିୟୋଜିତ କରି ସାରିଥିଲେ । ବହୁ ସମୟ

ବାହାରେ ରହୁଥିବା ଯୋଗୁଁ ନିଜ ଗାଁ ବରପାଲିକୁ ଫେରି ପାରୁ ନଥିଲେ । ଅଧିକାଂଶ ସମୟରେ ସେ ପଞ୍ଚପଡ଼ାରେ ଅବସ୍ଥାନ କରୁଥିଲେ । ଏଭଳି ଅବସ୍ଥାରେ କଂଗ୍ରେସ ସରକାର ଜମ୍ବୁବତୀ ଦେବୀ ଓ ପୁତ୍ର ପ୍ରଫୁଲ୍ଲଙ୍କ ଉପରେ ଅନେକ ଅତ୍ୟାଚାର ଓ ଦମନ ମନୋବୃତ୍ତି ଯୋଗୁଁ ସଂଗ୍ରାମୀ ଭାଗିରଥିଙ୍କ ପରିବାରର ଲୋକେ ପ୍ରଫୁଲ୍ଲ ଓ ଜମ୍ବୁବତୀ ଦେବୀଙ୍କୁ ପ୍ରବର୍ତ୍ତାଇଲେ ବରପାଲିରେ ନ ରହି ଅନ୍ୟତ୍ର ରହିବା ପାଇଁ । ଶେଷରେ ବାଧ୍ୟ ହୋଇ ଜମ୍ବୁବତୀ ଦେବୀ ଘର ଛାଡ଼ିଲେ ଏକମାତ୍ର ପୁତ୍ର ପ୍ରଫୁଲ୍ଲଙ୍କୁ ସଙ୍ଗରେ ନେଇ । ଘର ଛାଡ଼ିବା ପରେ ଉଭୟ ମାଁ ପୁଅ ଆସି ରହିଲେ ଶ୍ୟାମସୁନ୍ଦର ରାଉତରାୟଙ୍କ ବାଟ ଘରେ । କେତେ ଦୁଃସ୍ଥିତି ଦୁର୍ଦ୍ଦିନରେ କଟିଛି ତାଙ୍କର ଜୀବନ । ତଥାପି ଜମ୍ବୁବତୀ ଦେବୀ ଭରସା ଛାଡ଼ି ନାହାନ୍ତି । ଶ୍ୟାମସୁନ୍ଦର ରାଉତରାୟଙ୍କ ଘରେ ଥିବା ବେଳେ ସେହି ଘରେ ଥିଲା ଗୋଟିଏ ଢିକି । ଢିକିରେ ଧାନ କୁଟି ଯାହା ରୋଜଗାର କରନ୍ତି ସେଥିରେ ମା'ପୁଅ ଚଳନ୍ତି । ସେତେବେଳେ ପ୍ରଫୁଲ୍ଲ ସ୍କୁଲରେ ପଢୁଥାନ୍ତି । ସ୍କୁଲରୁ ଫେରିବା ପରେ ଉଭୟେ ମିଶି ଢିକିରେ ଧାନ କୁଟନ୍ତି । ଦିନେ ଦିନେ ଖାଇବାକୁ ନ ପାଇ ଭୋକ-ଉପାସରେ ରହିଛନ୍ତି । ଊରିଦିନ ଧରି ଭୋକ ନିବାରଣ କରିଛନ୍ତି ଦୁହେଁ । ତଥାପି ଜମ୍ବୁବତୀ ଧୈର୍ଯ୍ୟହରା ହୋଇ ନାହାନ୍ତି, ଅସାମ ଧୈର୍ଯ୍ୟ ଓ ସାହସର ସହିତ ସଂଗ୍ରାମୀ ଓ ସଙ୍ଗଠନ କାର୍ଯ୍ୟ ପାଇଁ ଅଗ୍ରସର ହେବାକୁ ମନେ ମନେ ସଂକଳ୍ପ କରିଛନ୍ତି ସେ ।

୧୯୨୭ ମସିହାରେ ଜମ୍ବୁବତୀ ଗାନ୍ଧିଜୀ ଆଦର୍ଶରେ ଅନୁପ୍ରାଣିତ ହୋଇ ଚରଣା ଧରିଛନ୍ତି । ଚରଣାରେ ନିତି ପ୍ରତି ସୂତା କାଟିବା କାର୍ଯ୍ୟ ଉଲିଥାଏ । ସହଯୋଗ କରିବା ପାଇଁ ପାଖରେ ଥାନ୍ତି ପ୍ରଫୁଲ୍ଲ । ବେଳେବେଳେ ବୁଣାକାରମାନଙ୍କ ଏକ ବ୍ୟବସାୟ କାମ ମଧ୍ୟ ଉଲିଥାଏ । ଏପତେ ପ୍ରଫୁଲ୍ଲ ହରିଜନ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଓ ବୃଦ୍ଧବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ପାଠ ପଢ଼ାଇ ଦି ପଢ଼ାଏ ରୋଜଗାର କରନ୍ତି । ଏଭଳି ମାସକୁ, ଊରି ଆଠ ପଢ଼ାଏ ଯୋଗାଡ଼ ହୋଇଯାଏ ଦି ପରାଣି ଚଳିବା ପାଇଁ ।

ସମୟ ଥିଲା, ଯେଉଁ ସମୟରେ ଗଣ୍ଡା, ଚମାର ଓ କୁଲା ଜାତିର ପିଲାଙ୍କୁ ବିଦ୍ୟାଳୟମାନଙ୍କରେ ଭର୍ତ୍ତି କରାଯାଉ ନଥିଲା । ତେଣୁ ସେଇ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ନେଇ ମାଁ ଜମ୍ବୁବତୀ ଦେବୀଙ୍କ

ପ୍ରେରଣାରେ ପୁଅକୁ ପ୍ରତିଷ୍ଠା କଲେ ଏକ ପ୍ରଗତିଶୀଳ ବିଦ୍ୟାଳୟ । ସେଇ ବିଦ୍ୟାଳୟରେ ଆଦିବାସୀ ଓ ଉଚ୍ଚମାନ ଛାତ୍ରଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା ଦିନକୁ ଦିନ ବଢ଼ିବାକୁ ଲାଗିଲା ।

ଏକକାଳି ଲାଗି ପଢ଼ା ଶୁଣା ଶୁଣା ଶୁଣା ହେବା ଫଳରେ ଆଉ ମାଆ ପୁଅକୁ, ଡିଜିଟାଲ ଆଶ୍ରୟ ନେବାକୁ ପଡ଼ିଲା ନାହିଁ । ଅନେକ ସମୟରେ ଚମାର ମେହେର (ପୁରୀ ନାମ ମୋହନ) କ ଝିଅ ବାମନୀ ସାହାଯ୍ୟ ଲାଭ କରି ତାଙ୍କର ଅଭାବ ଅସୁବିଧା ଦୂରୀକୃତ ହୋଇ ପାରୁଥିଲା ।

ବାସ୍ତବରେ ଜମ୍ବୁବତୀ ଦେବୀଙ୍କ ଜୀବନ ଥିଲା ଦୁର୍ବିସହ । ସମସ୍ତ ପ୍ରତିକୂଳ ପରିସ୍ଥିତି ଭିତରେ ମଧ୍ୟ ସେ ଅସାମାନ୍ୟ ଯୈର୍ବ୍ୟ ଓ ସାହସ ଅବଲମ୍ବନ କରିଛନ୍ତି । ୧୯୨୪ ମସିହାରୁ ୧୯୩୦ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଜମ୍ବୁବତୀଙ୍କୁ ଦୀନଦତ୍ତ ସଙ୍ଗେ ନିକଟତର କରିବାକୁ ପଡ଼ିଥିଲା । ଏଇ ସମୟ ଥିଲା ତାଙ୍କ ଜୀବନର ସବୁଠାରୁ ବେଶୀ ଦୁର୍ଦ୍ଦିନର ସମୟ ।

୧୯୩୦ ମସିହା ଜାନୁୟାରୀ ୩୦ ତାରିଖ ଦିନ କଂଗ୍ରେସ ଡିଭିଜନ୍ ସୋସାଲ ଇଷ୍ଟିଷ୍ଟିଆଲ ପାର୍ଟିର ପୂର୍ଣ୍ଣ ସ୍ୱାଧୀନତା । ଏ ସୋସାଲ ପରେ ପରେ ଦେଶର ବିଶିଷ୍ଟ ନେତାମାନଙ୍କୁ କଂଗ୍ରେସ ସରକାର ଗିରଫ କଲେ । ଏ ଦେଶର ବଡ଼ ବଡ଼ ନେତାମାନଙ୍କୁ ଗିରଫ କରିବା ଫଳରେ ଦେଶରେ ଆନ୍ଦୋଳନ ତୀବ୍ର ରୂପ ଧାରଣ କଲା ।

ମହାତ୍ମାଗାନ୍ଧୀ ଥିଲେ ଭାରତବର୍ଷର ପ୍ରାଣ ପ୍ରତିଷ୍ଠାତା । ତାଙ୍କରା ଆହ୍ୱାନରେ ହଜାର ହଜାର ଜନତା ପରଦାର ଛାଡ଼ି ସ୍ୱାଧୀନତା ଆନ୍ଦୋଳନରେ ଯୋଗ ଦେଲେ । ଗାଁ ଗାଁରେ ସଙ୍ଗଠନ କାର୍ଯ୍ୟ ଆରମ୍ଭ ହେଲା । ପ୍ରତିବାଦ ସଭାମାନ ଆୟୋଜିତ ହେଲା । ଛାତ୍ରଛାତ୍ରୀମାନ ସ୍କୁଲ କଲେଜ ଛାଡ଼ି ସଭା ସମିତିରେ ଯୋଗ ଦେଲେ । ଗାନ୍ଧିଜୀଙ୍କ ଆହ୍ୱାନ ତାଙ୍କ ଯାତ୍ରା ପହଞ୍ଚିଲା ପ୍ରତି ଗାଁରେ, ପ୍ରତିଟି ପରେ ।

୧୯୩୦ ମସିହା ମାର୍ଚ୍ଚ ୧୨ ତାରିଖରେ ମହାତ୍ମାଗାନ୍ଧି ଆରମ୍ଭ କଲେ ତାଙ୍କର ଐତିହାସିକ 'ଦାଣ୍ଡିଯାତ୍ରା' । ଗାନ୍ଧିଜୀ ଆଶ୍ରମ ସାତରମନାଠାରୁ ସମୁଦ୍ରକୂଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯାତ୍ରା । ହଜାର ହଜାର ସଂଖ୍ୟାରେ ଜନସାଧାରଣ ଏଇ ଯାତ୍ରାରେ ଯୋଗ ଦେଲେ ।

ସମୁଦ୍ର କୂଳରୁ ଲୁଣ ମାରି ଖାଇବା ଅଧିକାରକୁ ଦେଖାଦେବା ବଞ୍ଚିତ ଥିଲେ । କଂଗ୍ରେସ ସରକାର ଲୋକଙ୍କ ଉପରେ ଦିଗ୍ଭିନ୍ନ ଟିକସ ଆକାରରେ ଜୋର ଜବରଦସ୍ତ ଲଦି ଦେଉଥିଲେ । ସେଥି ମଧ୍ୟରୁ ଲୁଣ ଚିଆରି କରି ବିକ୍ରୀ କରିବା ଲାଗି ଜନସାଧାରଣଙ୍କୁ ବିଭିନ୍ନ କର ବା ଟିକସ ଦେବାକୁ ପଡୁଥିଲା ।

ସତ୍ୟାଗ୍ରହ ଆନ୍ଦୋଳନରେ ଓଡ଼ିଶାର ଜନସାଧାରଣଙ୍କୁ କଂଗ୍ରେସ ସରକାରଙ୍କ ବିଭିନ୍ନ ଅତ୍ୟାଚାର ସହ୍ୟ କରିବାକୁ ପଡ଼ିଥିଲା ! ଶ୍ରୀ ନବକୃଷ୍ଣ ଚୌଧୁରୀ ଓ ଉମାଦେବୀ ଚୌଧୁରୀଙ୍କ ନେତୃତ୍ୱରେ ସତ୍ୟାଗ୍ରହ ସଂଗ୍ରାମ ଆରମ୍ଭ ହେଲା । ଓଡ଼ିଶାର ସତ୍ୟାଗ୍ରହ ସଂଗ୍ରାମରେ ବରପାଲିର ପଞ୍ଚନାୟକ ପରବାରର ଭୂମିକା ଥିଲା ଅନନ୍ୟ ଓ ଉଲ୍ଲେଖନୀୟ । ସତ୍ୟାଗ୍ରହ ଆନ୍ଦୋଳନରେ ଯେଉଁମାନେ ଭାଗ ନେଉଥିଲେ ସେଇ ସତ୍ୟାଗ୍ରହୀମାନଙ୍କ ଘର ଉପରେ କଂଗ୍ରେସ ସରକାରଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ଚକ୍ର ପକ୍ଷ କରାଯାଉଥିଲା । ତାଙ୍କ ଧନ ଦ୍ରବ୍ୟ ସବୁ ଲୁଟ କରାଯାଉଥିଲା ଓ ଘରର ଜିନିଷପତ୍ର ସବୁ ଫିଙ୍ଗି ଦିଆଯାଉଥିଲା । ଗ୍ରାମେ ଗ୍ରାମେ ପିରୁଣି ପୋଲିସମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ରାତିରେ ଘରମାନଙ୍କ ଉପରେ ପହଞ୍ଚା ଦିଆହେଉଥିଲା ।

ଦେଶର ସର୍ବତ୍ର ସ୍ୱାଧୀନତା ସଂଗ୍ରାମର ବହି ପ୍ରକୃତିତ ହୋଇ ଉଠୁଥିବା ବେଳେ ନୀରାନେତ୍ରୀ ଜମ୍ବୁବତୀ ଭାରତମାତାଙ୍କ ସେବାରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରାଣରେ ଲାଗିପଡ଼ିଲେ । ଅବିଭକ୍ତ ସମ୍ବଲପୁର ଜିଲ୍ଲାର ବିଭିନ୍ନ ଗ୍ରାମରେ ସଙ୍ଗଠନ କାର୍ଯ୍ୟ ଓ ସେବା କାର୍ଯ୍ୟରେ ମନୋନିବେଶ କରି ନାରୀ ସମାଜର ଦୃଷ୍ଟି ଆକର୍ଷଣ କଲେ ଜମ୍ବୁବତୀ ଦେବୀ । ସେତେବେଳେ ବୁଢ଼ାଋଜା ପାଖରେ ଥିବା ଦେହେରିପାଲି କୋୟାପଡ଼ାରେ ସଂଗ୍ରାମୀ ଲାଗିରଥି, ଜମ୍ବୁବତୀ ଦେବୀ ଓ ପୁତ୍ର ପୁଅକୁ ଆଶ୍ରୟ ନେଇଥିଲେ କୁଳଧରଙ୍କ ଘରେ । ସେ ଘରଟି ଭିତରେ ମହାତ୍ମାଗାନ୍ଧିଙ୍କ ନୀତି ଓ ଆଦର୍ଶରେ ଗାଥା ଅନୁରଣିତ ହେଉଥିଲା ।

୧୯୩୧ ମସିହା ମାର୍ଚ୍ଚ ୨ ତାରିଖ ଦିନ ବୁଢ଼ାଋଜାର ଚେରୁଲିଗଛ ତଳେ ହେଲା ଏକ ବିରାଟ ସଭା । ଏଇ ସଭାରେ ହଜାର ହଜାର ସଂଖ୍ୟାରେ କୃଷକ ଓ ଜନସାଧାରଣ ସମାବେଶ ହେଲେ । ସଭାରେ ଲୋକଙ୍କୁ ସଙ୍ଗଠନ କାର୍ଯ୍ୟ ସ ସେବାକାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ପ୍ରକରଣ ଥିବାବେଳେ ସଭାସ୍ତରରୁ ଯୋଗଦେଇ ଗିରଫ

ଜଳେ ଜମ୍ବୁତଟା ଦେବୀ, ସଂଗ୍ରାମୀ ଭାଗିରଥ ଓ ପୁତ୍ର ପ୍ରଫୁଲ୍ଲକୁ ।
 ଏକମାନଙ୍କ ହ ସଦାସୁକରେ ଉପସ୍ଥିତ ଥିଲେ ସତ୍ୟାଗ୍ରହୀ ସୁତାଂଶୁ
 ଗୁପ୍ତ, କୃଷ୍ଣସଦେବୀ, ବିନାୟକ ପାଦୀ ଓ ପ୍ରଫୁଲ୍ଲକୁ ଜେଲୁ ମୁକ୍ତ
 ଜଳେ । ମାତ୍ର ସଂଗ୍ରାମୀ ଭାଗିରଥକୁ ପଠାଇ ଦିଆଗଲା ସମ୍ବଳପୁର
 ଜେଲକୁ ।

ସମ୍ବଳପୁର ଜିଲ୍ଲାର ରେମଣ୍ଡା, ବରଗଡ଼, ଲରମା,
 ଭେଡ଼େନ, ବୁକୁର୍ଲା ପ୍ରଭୃତି ଗ୍ରାମରେ ସଙ୍ଗଠନ କାର୍ଯ୍ୟ ଓ
 ସେବାମୂଳକ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମମାନ ଚାଲୁ ରହିଲା । ଦେହେରିପାଲି ଓ
 ବୁକୁର୍ଲାରେ କୁଫିବିହାରୀ ମେହେର ଓ ତାଙ୍କ ସହଧର୍ମିଣୀ ଜଳାବତୀ
 ମେହେରଙ୍କ ଘରେ ଅବସ୍ଥାନ କାଳରେ ଜମ୍ବୁତଟା ଦେବୀ ପ୍ରତି
 ଦିନ ସନ୍ଧ୍ୟାରେ ଗାଁର ସ୍ତ୍ରୀ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଏକତ୍ର କରି ଗାନ୍ଧିଜୀଙ୍କ
 ସତ୍ୟାଗ୍ରହ ସଂଗ୍ରାମ କଥା ବୁଝାଉଥିଲେ । ଫଳରେ ସେ ନାରୀମାନଙ୍କ
 ମନ, ପ୍ରାଣ ଓ ହୃଦୟକୁ ଜିଣି ନେଇଥିଲେ । ଦିନରେ ଚରଖା
 ଚଳାଇବା ଓ ସନ୍ଧ୍ୟା ସମୟରେ ସତ୍ୟାଗ୍ରହ ସଂଗ୍ରାମ ସମ୍ପର୍କରେ
 ଲୋକଙ୍କୁ ଅବଗତ କରାଇବା ଥିଲା ନାରୀନେତ୍ରୀ ଜମ୍ବୁତଟାଙ୍କ
 ପ୍ରତିଦିନର କାର୍ଯ୍ୟ । ଧୀରେ ଧୀରେ ଧୀରେ ଚରଖା ପ୍ରତି ଓ ସୂତା
 କାଟିବା ପାଇଁ ନାରୀମାନଙ୍କ ମନରେ ଆଗ୍ରହ ସୃଷ୍ଟି ହେଲା ।
 ସ୍ଵାଧୀନଚେତା ସତ୍ୟପ୍ରାଣ ଜଳାବତୀଙ୍କ ପରି ସତ୍ୟାଗ୍ରହୀ ତାଙ୍କରି
 ପ୍ରେରଣାରେ ସତ୍ୟାଗ୍ରହ ଆନ୍ଦୋଳନରେ ଯୋଗ ଦେଲେ । ଜମ୍ବୁତଟା
 ଦେବୀ ଥିଲେ କେବଳ ଅଭିଭକ୍ତ ସମ୍ବଳପୁର ଜିଲ୍ଲା ନୁହେଁ ସମଗ୍ର
 ପଶ୍ଚିମ ଓଡ଼ିଶାର ପ୍ରଥମ ସତ୍ୟାଗ୍ରହୀ, ନାରୀନେତ୍ରୀ ଓ ସ୍ଵାଧୀନତା
 ସଂଗ୍ରାମୀ ।

ଭାରତୀୟ ଜାତୀୟ କଂଗ୍ରେସ ତରଫରୁ କଂରେଜ ବଡ଼
 ଲାଠିକ ସହିତ ମହାତ୍ମାଗାନ୍ଧୀଙ୍କ ଶାନ୍ତି ଆନ୍ଦୋଳନା ଉଲ୍ଲିଥିଲା ।
 ଏପଟେ ମହାତ୍ମାଗାନ୍ଧୀ ଶାନ୍ତି ଆନ୍ଦୋଳନା ବେଳେ କଂଗ୍ରେସର
 ଆଭିମୁଖ୍ୟ ନେଇ ଅଟଳ ଥିଲେ । ସେ ପଟେ ବଡ଼ଲାଟ୍ ପରିଷଦ
 ନିଜ ଜିଦ୍ରେ ଅଟଳ ଥିଲେ । ଦୀର୍ଘ ପରମ ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
 ଆନ୍ଦୋଳନା ଉଲ୍ଲିଲା । ଶେଷରେ ସତ୍ୟାଗ୍ରହ ସଂଗ୍ରାମ ସୁଗତ ରଖିବା
 ଓ ଶାନ୍ତି ସ୍ଥାପନ କରିବା ପାଇଁ ଘୋଷଣା କରି କରାଗଲା ଗାନ୍ଧି-
 ଭରତଜନ ରୁଦ୍ଧି କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ । ହେଲା ଫଳରେ ୧୯୩୧ ମସିହା
 ମାର୍ଚ୍ଚ ୫ ତାରିଖ ଦିନ ସତ୍ୟାଗ୍ରହୀ ବନ୍ଦୀମାନଙ୍କୁ ହଜାରବାଗ୍ ଜେଲରୁ

ମୁକ୍ତି କରି ଦିଆଗଲା । ହଜାରବାଗ୍ ଜେଲରୁ ପଞ୍ଚିତ ଲକ୍ଷ୍ମୀନାରାୟଣ
 ମିଶ୍ରଙ୍କ ସମେତ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ରାଜବନ୍ଦୀ ଖଲାସ ହୋଇ ଆସିଲେ
 ଓଡ଼ିଶାକୁ । ପଞ୍ଚିତ ଲକ୍ଷ୍ମୀନାରାୟଣ ମିଶ୍ର ସମ୍ବଳପୁରରେ ପହଞ୍ଚିବା
 ପରେ ତାଙ୍କୁ ଭବ୍ୟ ସମ୍ବର୍ଦ୍ଧନା ଜାପନ କରାଗଲା । ସମସ୍ତଙ୍କ ମନ
 ଭିତରେ ଅପୂର୍ବ ଉତ୍ସାହ ଓ ଆନନ୍ଦ ଫେରି ଆସିଲା । ଗାନ୍ଧି
 ଭରତଜନ ରୁଦ୍ଧି ଫଳରେ କଂଗ୍ରେସ ବିଜୟ ହେଲା ବୋଲି ଭାବି
 ଲୋକମାନେ ଦ୍ଵିଗୁଣିତ ଉତ୍ସାହରେ ଜିଲ୍ଲାର ବିଭିନ୍ନ ସ୍ଥାନରେ ସଭା
 ସମିତି ସଙ୍ଗଠନ ଆଦି କାର୍ଯ୍ୟରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରାଣରେ ଲାଗିପଡ଼ିଲେ ।
 ସମ୍ବଳପୁର, ବରଗଡ଼ ଓ ଝାରସୁଗୁଡ଼ାରେ ଅନୁଷ୍ଠିତ ସମ୍ବର୍ଦ୍ଧନା ଓ
 ସଙ୍ଗଠନ ସଭାରେ ପଞ୍ଚିତ ଲକ୍ଷ୍ମୀନାରାୟଣ ମିଶ୍ରଙ୍କ ସହ ଜମ୍ବୁତଟା
 ଦେବୀ ଓ କ୍ରିଷ୍ଣାଦେବୀ ଉପସ୍ଥିତ ଥିଲେ । ଜମ୍ବୁତଟା ଦେବୀ ଓ
 କ୍ରିଷ୍ଣାଦେବୀ ସଙ୍ଗଠନ କାର୍ଯ୍ୟ ଓ ସଭା ସମିତିରେ ଯୋଗଦାନ
 ନାରୀମାନଙ୍କ ଭିତରେ ନୂତନ ଜାଗରଣ ଆଣିଦେଲା । ହଜାର
 ହଜାରସଂଖ୍ୟାରେ ନରନାରୀ ସଭାସମିତି ଓ ସଙ୍ଗଠନ କାର୍ଯ୍ୟରେ
 ଯୋଗ ଦେବାକୁ ଘରୁ ବିନା ଦ୍ଵିଧାରେ ବାହାରି ପଡ଼ିଲେ ।

ଦିନରାତି କଂଗ୍ରେସର ସଙ୍ଗଠନ କାର୍ଯ୍ୟ ଉଲ୍ଲିଥାଏ ।
 ପଞ୍ଚିତ ଲକ୍ଷ୍ମୀନାରାୟଣ ମିଶ୍ର କାହାକୁ ଚିକିଏ ବି ବିଶ୍ରାମ ନେବାର
 ସୁଯୋଗ ଦେଉନଥିଲେ । ଅବିରାମ ଗତିରେ ଚାଲିଲା କଂଗ୍ରେସର
 ସଂଗଠନ କାର୍ଯ୍ୟ । ପଞ୍ଚିତ ମିଶ୍ର ସମସ୍ତ କଂଗ୍ରେସ କର୍ମୀମାନଙ୍କର
 ଏକ ଅଧିବେଶନ ଡାକିଲେ । ସେହି ଅଧିବେଶନରେ ସମ୍ବଳପୁର
 ଜିଲ୍ଲାର ବିଭିନ୍ନ ମଦଭାଗିମାନଙ୍କରେ ପିକେଟିଂ କରିବା ପାଇଁ ଓ
 ସଭାସମିତିମାନ ଆନ୍ଦୋଳନ କରିବା ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତାବ ଆହୂତ ହୋଇ
 ସର୍ବସମ୍ମତି କ୍ରମେ ତାହା ଗୃହୀତ ହେଲା । ସେହି ଅଧିବେଶନରେ
 ଉପସ୍ଥିତ ଥିଲେ ସଂଗ୍ରାମୀ ଭାଗିରଥ, ଜମ୍ବୁତଟା ଦେବୀ, ପ୍ରଫୁଲ୍ଲ,
 ନୃସିଂହ ଗୁରୁ, ଚିତ୍ରାମଣି ପୂଜାରୀ, ବିନାୟକ ପାଦୀ, ଦୟାନନ୍ଦ
 ଶତପଥୀ, ସୁଧାଂଶୁ ଶେଖର ଗୁପ୍ତ ଓ ମହାବୀର ସିଂହ ।

ଆରମ୍ଭ ହେଲା ନିଶା ନିବାରଣ ଅଭିଯାନ । ଝାରସୁଗୁଡ଼ା
 ମଦଭାଗିରେ ପ୍ରଥମ କରି ପିକେଟିଂ ଆରମ୍ଭ ହେଲା । ତା'ର
 ନେତୃତ୍ଵ ନେଲେ ପଞ୍ଚିତ ଲକ୍ଷ୍ମୀନାରାୟଣ ମିଶ୍ର । ପରେ ସମ୍ବଳପୁର
 ଜିଲ୍ଲାର ବିଭିନ୍ନ ମଦଭାଗିମାନଙ୍କରେ ପିକେଟିଂ ଚାଲିଲା ।
 ସେତେବେଳେ ତେପୁଟି କର୍ମିଶନର ଭାବେ ଅବସ୍ଥାପିତ

ହୋଇଥିଲେ ନୀଳମଣି ସେନାପତି । ତେପୁଟି କମିଶନର ଓ ପଣ୍ଡିତ ଲକ୍ଷ୍ମୀନାରାୟଣ ମିଶ୍ର ମଧ୍ୟରେ ଚାଲିଥିଲା ଛଳାପନ୍ଥା ଖେଳ । ଗାନ୍ଧି ଇନ୍ଦିରାଙ୍କୁ ରୁକ୍ଷି ସତ୍ତ୍ୱେ ମଦରାଟିମାନଙ୍କରେ ପିକେଟିଂ କରୁଥିବା ଅଭିଯୋଗରେ ପଣ୍ଡିତ ଲକ୍ଷ୍ମୀନାରାୟଣ ମିଶ୍ର, ଭାଗିରଥି ପଟ୍ଟନାୟକ, ବେଣୀମାଧବ, ରାମ ଚରୋସେକ ଉପରେ ଦାଏର କରାଗଲା ଫୌଜଦାରୀ ମୋକଦ୍ଦମା । ଏ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଗିରଫ କରିବା ପାଇଁ ଆଦେଶ ଦେଲେ ତେପୁଟି କମିଶନର ନୀଳମଣି ସେନାପତି । ସେମାନଙ୍କ ନୀରେ ମିଥ୍ୟା କେଶ୍ ଦାୟର କରାଯାଇ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଗିରଫ କରାଗଲା । ଏହି ମାମଲାରେ ତତ୍କାଳୀନ କମିଶନର ପାଇଁ ସମ୍ମୁଖରେ ଆସିଲେ ନୀଳକଣ୍ଠ ଦାଶ ଗୋପବନ୍ଧୁ ଚୌଧୁରୀ, ହରେକୃଷ୍ଣ ମହତାବ ଓ ସରଳା ଦେବୀ ।

ଏହି ସଂଗ୍ରାମୀ ଦଳ ପୁଣି ଥରେ ଜୟଦେବୀ ଦେବୀଙ୍କ ନେତୃତ୍ୱରେ ବାହାରି ପଡ଼ିଲେ । ବୁଲସା ଦେବୀ, ବିହାରୀରାମଙ୍କ ଧର୍ମପତ୍ନୀ, ରାମଚରୋସେକ ସହଧର୍ମିଣୀ ଓ ଅନେକ ସଂଖ୍ୟାରେ ହରିଜନ ମହିଳା ଏହି ସଂଗ୍ରାମରେ ଯୋଗ ଦେଲେ । ଏମାନଙ୍କ ସବୁ କାର୍ଯ୍ୟରେ ପଛେ ପଛେ ଥିଲେ ପ୍ରଫୁଲ୍ଲ ପଟ୍ଟନାୟକ । ଏଇ ଆନ୍ଦୋଳନ ଦୀର୍ଘ ଦିନ ଧରି ଚାଲିଲା । ଦିନକୁ ଦିନ ପିକେଟିଂ କରୁଥିବା ନାରୀ ସଂଖ୍ୟା ବଢ଼ିବାକୁ ଲାଗିଲା । ପୋଲିସ ଥାନା ଛଳଚାଳିକ ଘନ ଘନ ରିପୋର୍ଟ ସତ୍ତ୍ୱେ ତେପୁଟି କମିଶନର ନାରୀ ସତ୍ୟାଗ୍ରହୀମାନଙ୍କୁ ଗିରଫ କରିବାର ଆଦେଶ ଦେଇପାରିଲେ ନାହିଁ । ଜୟଦେବୀ ଦେବୀଙ୍କ ନେତୃତ୍ୱରେ ସଙ୍ଗଠନ କାର୍ଯ୍ୟ ଆଗେଇ ଚାଲିଲା । ଫଳରେ ଜୟଦେବୀ ଦେବୀ ହରିଜନ ମହିଳାମାନଙ୍କ ସଙ୍ଗଠନ କରି ଆନ୍ଦୋଳନକୁ ଆହୁରି ତୀବ୍ର ଓ ସକ୍ରିୟ କରିବା ପାଇଁ ଯୋଜନାମାନ ପ୍ରସ୍ତୁତ କଲେ ଓ ସେଥିରେ ସଫଳ ହେଲେ । ଦିନକୁ ଦିନ ଜୟଦେବୀ ଦେବୀଙ୍କ ଯଶ ଓ ଖ୍ୟାତି ବଢ଼ିବାକୁ ଲାଗିଲା ।

୧୯୩୨ ମସିହା ଜାନୁୟାରୀରେ ଭାରତୀୟ ଜାତୀୟ କଂଗ୍ରେସର ଆହ୍ୱାନକ୍ରମେ କଂଗ୍ରେସ ମହାଅଧିବେଶନ ଅନୁଷ୍ଠିତ ହେବାର ସ୍ଥିରୀକୃତ ହେଲା । ସେତେବେଳେ ବାରିପଦା ନିବାସୀ ଫକୀର ବେହେରାଙ୍କ ଏକ ବାସଭବନ ଥିଲା ବରଗଡ଼ଠାରେ । କଂଗ୍ରେସ ସେବା ଦଳର ତାଳମ୍ କାର୍ଯ୍ୟ ପାଇଁ ଫକୀର ବାବୁ ସେଇ ବାସଭବନକୁ ପ୍ରଦାନ କଲେ । ଦୟାନନ୍ଦ ଶତପଥୀଙ୍କ ନେତୃତ୍ୱ ଓ

ସକ୍ରିୟ କମାଣ୍ଡରିଂସରେ ପ୍ରଶିକ୍ଷଣ ଶିବିର ଆରମ୍ଭ ହେଲା । ସେତେବେଳେ ଜୟଦେବୀ ଦେବୀ ଆଶ୍ରମର ମାଆ ରୂପରେ ଦୟାନନ୍ଦବାବୁଙ୍କ ସାହାଯ୍ୟ କରୁ ଥିଲେ ଓ ନିଜେ ମଧ୍ୟ ପ୍ରଶିକ୍ଷଣ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମରେ ଯୋଗ ଦେଇ ଶିକ୍ଷାପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥିଲେ । ଏହି ପ୍ରଶିକ୍ଷଣ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମରେ ଶିବିରାର୍ଥୀମାନେ କିଭଳି ଭବିଷ୍ୟତ ସତ୍ୟାଗ୍ରହ ସଂଗ୍ରାମ ଜାରି ରଖିବେ ସେଥି ସକାଶେ ଓ ଭବିଷ୍ୟତ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ସକାଶେ ବିଭିନ୍ନ ପଦ୍ଧା ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ କରିବା ପାଇଁ ଶିକ୍ଷା ଲାଭ କରିଥିଲେ ।

ଜୟଦେବୀ ଦେବୀ ଧାରଣ କଲେ କେଶରୀଆ ବନ୍ଦୀ ବରଗଡ଼ର ନାରୀ ଶକ୍ତିକୁ ସଙ୍ଗଠିତ କରି ସ୍ୱାଧୀନତା ସଂଗ୍ରାମ ଓ ସତ୍ୟାଗ୍ରହ ସମ୍ପର୍କରେ ଅବଗତ କରାଇ ଜାତୀୟ ଭାବନାରେ ଜଣେ ଉଦ୍‌ବୁଦ୍ଧ ।

କଂଗ୍ରେସର ପ୍ରଶିକ୍ଷଣ ଶିବିର ମାସ ମାସ ଧରି ଚାଲିଲା । ଭବିଷ୍ୟତର କାର୍ଯ୍ୟପଦ୍ଧା ସମ୍ପର୍କରେ ନୀତି ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ କରାଗଲା । କଂଗ୍ରେସର ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମରେ ସକ୍ରିୟ ଅଂଶଗ୍ରହଣ କରୁଥିଲେ ଫକୀର ବେହେରା, କୃତାର୍ଥ ଆଚାର୍ଯ୍ୟ, ଜନେଇୟ ପୂଜାରୀ ଓ ବାସୁଦେବ ସରାଫ ପ୍ରମୁଖ ।

ପ୍ରତିଦିନ ସକାଳେ ଶିବିରାର୍ଥୀଙ୍କ ପ୍ରଭାତ ଫେରି କରାଯାଉଥିଲା । ଦୟାନନ୍ଦ ଶତପଥୀଙ୍କ ନେତୃତ୍ୱରେ ବରଗଡ଼ଠି ବିଭିନ୍ନ ସ୍ଥାନରେ ପଡ଼ି ରହିଥିବା ଅଳିଆ ଆବର୍ଜନା ସଫେଇ, ବନ୍ଧର ଚାରିକେଡ଼ ଥିବା ମଇଳା ସଫେଇ ଆଦି ସଂସ୍କାର ମୂଳତଃ ତଥା ସାମାଜିକ ଉନ୍ନୟନମୂଳକ କାର୍ଯ୍ୟ ଆଦି ପ୍ରଶିକ୍ଷଣ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ କଂଗ୍ରେସ କର୍ମୀଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟର ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ଥିଲା ।

୧୯୩୨ ମସିହା ଜାନୁୟାରୀ ୩ ତାରିଖରେ ପୁରୀରେ ଅନୁଷ୍ଠିତ ହେବାକୁ ଥିବା ଭାରତୀୟ ଜାତୀୟ କଂଗ୍ରେସର ମହାଅଧିବେଶନରେ ଯୋଗ ଦେବା ପାଇଁ ମନ ଭରସୁଥିବା ହେଉଥାଏ ଜୟଦେବୀ ଦେବୀଙ୍କ । ଜୟଦେବୀ ଦେବୀଙ୍କ ସହ ସେହି ଦିନ ଦୟାନନ୍ଦ ଶତପଥୀଙ୍କ ନେତୃତ୍ୱରେ ଏକ ସେବା ଦଳ ବାହାରିଲେ କଂଗ୍ରେସ ଅଧିବେଶନ ଅଭିମୁଖେ । ପ୍ରଥମେ ସମସ୍ତେ ବିନିକାରୁ ନାଆରେ ଚଢ଼ି ଜଟକ ଅଭିମୁଖେ ଯାତ୍ରା କଲେ । ନାଆରେ ଶୋଭା ପାଉଥିଲା ଏକ ବିଶାଳ ଧୁଳଦଣ୍ଡ ସହ ଛୁରୁ

ପରାଜା । ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗ ଝଙ୍କୁତ ହେଲଥିଲା ରାଷ୍ଟ୍ରୀୟ ସଙ୍ଗୀତ ଓ କଂଗ୍ରେସର ଜୟଧ୍ବନିରେ । ସଭିକ ମନରେ ଗଭୀର ଆଗ୍ରହ ଓ ଅନୁରୋଧ ରହିଥିଲା । ହୃଦୟ କନ୍ଦରରେ ଜାତୀୟ ଭାବନା ବହନ କରି ସମସ୍ତେ ଚାଲିଛନ୍ତି ପୁରୀ କଂଗ୍ରେସ ଅଧିବେଶନରେ ଯୋଗ ଦେବାକୁ । ମାଆ ଜମ୍ବୁବତୀ ଦେବୀଙ୍କ ସ୍ନେହପୂର୍ଣ୍ଣ ବାର୍ତ୍ତାଳାପ ସଭିକ ମନ ପ୍ରଣୟରେ ଇଂରେଜ ସରକାର ପକ୍ଷରେ ଅନୁଷ୍ଠିତ ହେବାକୁ ଥିବା କଂଗ୍ରେସର ଅଧିବେଶନକୁ ବେଆଜନ ଘୋଷିତ କରିଛନ୍ତି । ଚେଣୁ ବରଗଡ଼ ଓ ସମ୍ବଲପୁର ଯାଇଥିବା କଂଗ୍ରେସ ସେବା ଦଳ ଚଳଚ୍ଚର ଜୈନ ମନ୍ଦିରରେ ରହି କଟକ ସହରର ସତ୍ୟାଗ୍ରହ ଆରମ୍ଭ କରିଦେଲେ । ଏଇ ସମୟରେ ଜମ୍ବୁବତୀ ଦେବୀ ରହିଲେ କଟକର ମହାନଦୀ କୂଳେ କୂଳେ ଥିବା ରମାଦେବୀ ବାସଭବନରେ । ସେଠି ରମାଦେବୀ ଘରେ ଅବସ୍ଥାନ କାଳରେ ଜମ୍ବୁବତୀ ଦେବୀଙ୍କ ପରିଚୟ ହେଲା ମାଳତୀ ଚୌଧୁରୀ ଓ ସରଳାଦେବୀଙ୍କ ସହ ।

ସତ୍ୟାଗ୍ରହୀ ରମାଦେବୀ ଚୌଧୁରୀଙ୍କ, ମାଳତୀ ଚୌଧୁରୀ ଓ ସରଳାଦେବୀଙ୍କ ସତ୍ୟାଗ୍ରହ ଆନ୍ଦୋଳନ ଓ ସଙ୍ଗଠନ କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଅନେକ କଥା ଜାଣିବାକୁ ପାଇଲେ ଜମ୍ବୁବତୀ ଦେବୀ । ଜମ୍ବୁବତୀ ଦେବୀଙ୍କ ସଂଗ୍ରାମୀ ଜୀବନର ଓ ସତ୍ୟାଗ୍ରହ ଆନ୍ଦୋଳନର ପ୍ରେରଣାଦାତ୍ରୀ ହେଲେ ରମାଦେବୀ ଚୌଧୁରୀ ।

ସଂଗ୍ରାମୀ ଭାଗିରଥି, ଜମ୍ବୁବତୀ ଦେବୀ ଓ ପୁତ୍ର ପ୍ରଫୁଲ୍ଲ ସତ୍ୟାଗ୍ରହ ଆନ୍ଦୋଳନରେ ଅଂଶଗ୍ରହଣ କରି ପ୍ରଥମ ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ କାରାବରଣ କରିଥିଲେ । ଫକୀର ବେହେରାଙ୍କ ଘରେ ଅବସ୍ଥାନ କାଳରେ ବରଗଡ଼ରେ ତା ୮।୭।୧୯୩୨ ଦିନ ଦ୍ଵିତୀୟ ପର୍ଯ୍ୟାୟ ସତ୍ୟାଗ୍ରହ ଆନ୍ଦୋଳନର ନେତୃତ୍ଵ ନେଲେ ଜମ୍ବୁବତୀ ଦେବୀ । ମହିଳାମାନଙ୍କୁ ସଙ୍ଗଠିତ କରି ବିଭିନ୍ନ ସ୍ଥାନରେ ସଭାସମିତିମାନ ଓ ପ୍ରତିବାଦ ସଭାମାନ ତାଙ୍କରି ନେତୃତ୍ଵରେ ଅନୁଷ୍ଠିତ ହେଲା । ମହିଳା ସଙ୍ଗଠନ ଜମ୍ବୁବତୀ ଦେବୀଙ୍କ ନେତୃତ୍ଵରେ ଆହୁରି ସକ୍ରିୟ ହୋଇ ଉଠିଲେ । ବରଗଡ଼ରେ ସତ୍ୟାଗ୍ରହ ଆନ୍ଦୋଳନର ନେତୃତ୍ଵ ନେଇଥିଲା ବେଳେ ଗିରଫ ହେଲେ ଜମ୍ବୁବତୀ । ତାଙ୍କ ସଙ୍ଗେ ଗିରଫ ହେଲେ ସଂଗ୍ରାମୀ ଭାଗିରଥି, ଫକୀର ବେହେରା, ବାସୁଦେବ ସରାଫ, ପ୍ରେମଚନ୍ଦ୍ର ପଟ୍ଟନାୟକ, ପ୍ରଫୁଲ୍ଲ ପଟ୍ଟନାୟକ, ମଧୁସୂଦନ ସରାଫ, ସର୍ବେଶ୍ଵର ଦୋରା ଓ ସୂର୍ଯ୍ୟ ସୁନାରୀ ପ୍ରମୁଖ । ଗିରଫ ହେବା ପରେ

ପରେ ଜମ୍ବୁବତୀ ଦେବୀ ରହିଲେ ସମ୍ବଲପୁର ଜେଲରେ । ଅନ୍ୟ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ପଠାଇ ଦିଆଗଲା ପାଟଣା କୋଷ ଜେଲକୁ ।

ସମ୍ବଲପୁର ଜେଲରେ ଥିବାବେଳେ ଜମ୍ବୁବତୀ ଦେବୀ ଅନେକ ସଂଘରମୂଳକ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ । ସମ୍ବଲପୁର ଜେଲରେ ସାଧାରଣ ଅପରାଧିନୀ ବନ୍ଦୀମାନଙ୍କ ସହ ତାଙ୍କୁ ରହିବାକୁ ପଡ଼ିଥିଲା । ଅପରାଧିନୀ ବନ୍ଦୀମାନଙ୍କୁ ଅପରିଚ୍ଛନ୍ନତା, ମୁଖ, ନଖ, ଦାନ୍ତ ଆଦି ମଜଲ, ଅଶୁକ ଭାଷାରେ ପରସ୍ପରକୁ ଦୋଷାରାପ ଓ ମୁଖର କେଶ ଟଣାଟଣି କରି ଗାଳିଗୁଳଜ ହେବା ଏକ ନିତିଦିନିଆ ଘଟଣାରେ ପରିଣତ ହୋଇ ସାରିଥିଲା । ସେଇଭଳି ଏକ ପରିଚ୍ଛନ୍ନ ପରିବେଶ ଭିତରେ ଜମ୍ବୁବତୀ ଦେବୀ ଖାଦ୍ୟ ଖୁଆଇ ଚଳିବା ସମ୍ଭବପର ନ ଥିଲା । ମାତ୍ର ସେଇମାନଙ୍କ ଗହଣରେ ଦୀର୍ଘ ଦେହମାସ ରହିବାକୁ ପଡ଼ିଲା ଜମ୍ବୁବତୀ ଦେବୀଙ୍କୁ । ସେ ମନେ ମନେ ଚିନ୍ତା କଲେ- ଏଇ ସାଧାରଣ ଅପରାଧିନୀ ବନ୍ଦୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରଥମେ ସଂଘର ଆଣିବାକୁ ହେବ । ସଂଘର ନ ଆସିଲେ ସଂଗ୍ରାମ ବା ସଙ୍ଗଠନ କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ଭବ ନୁହେଁ । ସାଧାରଣ ବନ୍ଦୀମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତିଦିନ ଦିଆଯାଉଥିବା ବଗଡ଼ା ଚାଉଳ ଚୋପାମିଶା ତାଲି ସଫା କରାଇବାର କାମ ହାତକୁ ନେଲେ ପ୍ରଥମେ ଜମ୍ବୁବତୀ ଦେବୀ ଜେଲର କର୍ମଚାରୀମାନଙ୍କୁ କହି । ଜେଲକୁ ଅଣା ହେଲା ବିକିଟିଏ । ବିକିରେ ଚାଉଳ କୁଟି ଓ ତାଲି ଚୋପାକକୁ ଛଡ଼ାଇ ଜେଲରେ ସାଧାରଣ ବନ୍ଦୀମାନଙ୍କୁ ସଫା ଚାଉଳର ଭାତ ଓ ତାଲି ଦେବାର ବ୍ୟବସ୍ଥା କରାଇଲା । ସମସ୍ତଙ୍କର ମୁଖର ଉକୁଣା, ନଖ-ଦାନ୍ତ ଆଦି ପରିଷ୍କାର ହେଲା । ଅପରାଧିନୀ ବନ୍ଦୀ ମହିଳାମାନେ ଜମ୍ବୁବତୀ ଦେବୀଙ୍କ ନେତୃତ୍ଵରେ କାମ କରି ପ୍ରଭୃତ ଆନନ୍ଦ ଲାଭ କଲେ । ଜମ୍ବୁବତୀ ଦେବୀ ହେଲେ ସେଇ ଅପରାଧିନୀ ବନ୍ଦୀମାନଙ୍କର ପରମ ପୂଜନୀୟା ଓ ଭକ୍ତିର ପାତ୍ର । ଜେଲର କର୍ମଚାରୀମାନେ ଏଭଳି ପରିବର୍ତ୍ତନ ଦେଖି ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହେଲେ । ଜେଲର କର୍ମଚାରୀ ଓ ଅପରାଧିନୀ ବନ୍ଦୀମାନଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟରେ ଜମ୍ବୁବତୀ ଦେବୀ ହେଲେ ପରମ ପୂଜନୀୟା ପରମ ବନ୍ଦନୀୟା ।

ଇଂରେଜ ସରକାର ଭରତବର୍ଷର ଜନସାଧାରଣଙ୍କ ଭିତରେ ବିଭେଦ ସୃଷ୍ଟି କରିବା ପାଇଁ ବାରମ୍ବାର ମସୂଧା ଚଳାଇଥିଲେ । ଏଇଭଳି ଏକ ବିଚ୍ଚେଦକାରୀ ଆଜନ ପ୍ରଣୟନ

ସପ୍ତର୍ଷି

କଲେ ଗୋରା ସରକାର- ପହିଁରେ ବିଶାଳ ହିନ୍ଦୁ ସଂପ୍ରଦାୟକୁ ସାତକୋଟି ଯରିକନକୁ ପୃଥକ୍ କରି ଦିଆଯାଇଥିଲା । କଂଗ୍ରେସ ସରକାରଙ୍କ ଏଭଳି ଚକ୍ରାନ୍ତକୁ ଭଣ୍ଡୁର କରିବା ପାଇଁ ଗାନ୍ଧିଜୀ ଜେଲ୍ ଭିତରେ ଥାଇ ଆରମ୍ଭ କଲେ ଅନଶନ । ଦୀର୍ଘ ୨୧ ଦିନ ପରେ ଗାନ୍ଧିଜୀଙ୍କ ଅନଶନର ଅବସାନ ହେଲା ୧୯୯୩ ମସିହା ମଇ ୨୯ ତାରିଖ ଦିନ ।

ଏହି ଐତିହାସିକ ଅନଶନର ଅବସାନ ପରେ ନିଜ ନେତୃତ୍ୱରେ ଚଳାଇ ଉତ୍ତୁଧିତା ସତ୍ୟାଗ୍ରହ ଆନ୍ଦୋଳନକୁ ଜନ ଆନ୍ଦୋଳନରେ ପରିଣତ କରିବା ପାଇଁ ଗାନ୍ଧିଜୀ ଏ ବୈପ୍ଳବିକ ଚିନ୍ତାଧାରା ପୋଷଣ କଲେ । ଭାରତବର୍ଷର ବିଭିନ୍ନ ସ୍ଥାନରେ ସତ୍ୟାଗ୍ରହ ଆନ୍ଦୋଳନରେ ଜଡ଼ିତ ଥିବା ସତ୍ୟାଗ୍ରହୀ ସଂଗ୍ରାମୀମାନଙ୍କ ମନର ଭାବ ଓ ଦମ୍ଭକୁ ପରଖିବା ପାଇଁ ଯେଉଁ କଂଗ୍ରେସ କର୍ମୀମାନଙ୍କ କାରାବରଣ କରିଥିଲେ ସେଇମାନଙ୍କ ଲାଗି ସେ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ସତ୍ୟାଗ୍ରହର କଥା କହିଲେ । ତେଣୁ ଗାନ୍ଧିଜୀ ୧୯୩୩ ମସିହା ଅଗଷ୍ଟ ପହିଲାରେ ସାବରମତୀ ଆଶ୍ରମକୁ ବନ୍ଦ କରି ଆଗାମୀ ଆନ୍ଦୋଳନରେ ତାଙ୍କରି ବିନା ନେତୃତ୍ୱରେ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ସତ୍ୟାଗ୍ରହ ଘୋଷଣା କଲେ ଓ କହିଲେ- “ଯେଉଁମାନେ ସତ୍ୟାଗ୍ରହ ଆନ୍ଦୋଳନର ଯୋଗ ଦେଇ ଥରେ ଦୁଇଥର କାରାବରଣ କରିଛନ୍ତି ଓ ଜେଲରୁ ମୁକ୍ତ ହେବା ପରେ ଘରେ ବସି ରହିଛନ୍ତି, ଏହା ଜଣେ ଚେତନଶୀଳ ସଂଗ୍ରାମୀ ପକ୍ଷରେ ଠିକ୍ କଥା ନୁହେଁ । ଜେଲରୁ ମୁକ୍ତି ଲାଭ କରି ଫେରିବା ଅର୍ଥ ନୁହେଁ ଏ ଦେଶର ମୁକ୍ତି ଲାଭ ହୋଇଛି । ଯେଉଁ ସତ୍ୟାଗ୍ରହ ସଂଗ୍ରାମୀ ବନ୍ଧୁମାନେ ଘରେ ରୁପ୍ତ ହୋଇ ବସି ରହିଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏହା ହେବ ପରାସ୍ତାର ମୁହୂର୍ତ୍ତ । ମୁଁ ଏଣୁ ଏତିକି ସତ୍ୟାଗ୍ରହ ଆନ୍ଦୋଳନର ନେତୃତ୍ୱ ନେବି ନାହିଁ । ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଭାବରେ ଆମକୁ ସତ୍ୟାଗ୍ରହ ଆନ୍ଦୋଳନ କରିବାକୁ ହେବ । ଯେଉଁମାନେ ଚାହିଁବେ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଭାବରେ ସତ୍ୟାଗ୍ରହ ସଂଗ୍ରାମ କରିପାରିବେ ।”

ଗାନ୍ଧିଜୀଙ୍କ ଏଇ ଆହ୍ୱାନ ଥିଲା ସମସ୍ତ ସତ୍ୟାଗ୍ରହୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ ବିରାଟ ଆହ୍ୱାନ । ସତ୍ୟାଗ୍ରହ ସଂଗ୍ରାମୀଙ୍କ ଦୃଢ଼ ମନୋବଳ ଓ ସଂକଳ୍ପ ଶକ୍ତି ପରୀକ୍ଷାରେ ଏହା ଥିଲା କଠିନ ମୁହୂର୍ତ୍ତ । ଗାନ୍ଧିଜୀଙ୍କ ଆହ୍ୱାନ ଦେଖି ବିଭିନ୍ନ ସ୍ଥାନରେ ଯାଇ ପହଞ୍ଚିଲା । ଖବର

ଜାଗଜମାନଙ୍କରେ ପ୍ରକାଶ ପାଇଲା । ଗାନ୍ଧିଜୀଙ୍କ ଆହ୍ୱାନକୁ ଦୈନିକ ‘ସମାଜ’ ଖବରକାଗଜରୁ ପଢ଼ି ଶୁଣାଇଲେ ସଂଗ୍ରାମୀ ଭାଗିନ୍ୟ ନିଜ ପରିବାରରେ । କହିଲେ- ଗାନ୍ଧିଜୀଙ୍କ ପୁଣି ଆହ୍ୱାନ ଆସିଛି - ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ସତ୍ୟାଗ୍ରହ ପାଇଁ । ଆଉ ବିଶ୍ରାମ ନେବାର ଅବକାଶ ନାହିଁ । ଆମକୁ ପୁଣି ଥରେ ଆନ୍ଦୋଳନରେ ଯୋଗ ଦେବାକୁ ହେବ ।

ଗାନ୍ଧିଜୀଙ୍କ ଆହ୍ୱାନ ସଂଗ୍ରାମୀ ଭାଗିରଥି ଓ ଜମ୍ବୁବତୀ ଦେବାଙ୍କ ମନ ପ୍ରାଣରେ ନୂତନ ଜାଗରଣ ସୃଷ୍ଟି କଲା । ଭାଗିରଥି, ଜମ୍ବୁବତୀ ଦେବୀ ଓ ପ୍ରଫୁଲ୍ଲ ପଟ୍ଟନାୟକ ସେପ୍ଟେମ୍ବର ୨୧ ତାରିଖ ଦିନ ବରଗଡ଼ଠାରେ ଆଜିନିଆ ଅମାନ୍ୟ ଆନ୍ଦୋଳନ କରିବାର ଦୃଢ଼ ନିଶ୍ଚିତ ସରକାରଙ୍କୁ ଜଣାଇଲେ । ବରଗଡ଼ରେ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଭାବରେ ସତ୍ୟାଗ୍ରହ ସଂଗ୍ରାମରେ ଯୋଗ ଦେଇ ସେପ୍ଟେମ୍ବର ୨୨, ୧୯୩୩ରେ ଗିରଫ ହେଲେ ସଂଗ୍ରାମୀ ଭାଗିରଥି, ଜମ୍ବୁବତୀ ଦେବୀ ଓ ପ୍ରଫୁଲ୍ଲ ପ୍ରଫୁଲ୍ଲ । ଜମ୍ବୁବତୀ ଦେବୀଙ୍କୁ ପାଞ୍ଚ ମାସ ସଶ୍ରମ କାରାଦଣ୍ଡ ଭୋଗ କରିବାକୁ ପଡ଼ିଲା । ଏହା ସହିତ ସଂଗ୍ରାମୀ ଭାଗିରଥିଙ୍କୁ ୬ ମାସ ଓ ପ୍ରଫୁଲ୍ଲଙ୍କୁ ୪ ମାସ ଜେଲ୍ ଦଣ୍ଡ ହେଲା ଓ ବାପପୁଅଙ୍କୁ ପଠାଇ ଦିଆଗଲା ପାଟଣା କେମ୍ପ ଜେଲ୍‌ରୁ । ମାତ୍ର ଜମ୍ବୁବତୀ ଦେବୀଙ୍କୁ ପଠାଗଲା ଭାଗଲପୁର ସେଣ୍ଟ୍ରାଲ୍ ଜେଲ୍‌କୁ ।

ଭାଗଲପୁର ସେଣ୍ଟ୍ରାଲ୍ ଜେଲ୍‌ରେ ସେତେବେଳେ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ସତ୍ୟାଗ୍ରହରେ ଯୋଗ ଦେଇ ଗିରଫ ହୋଇ ଆସିଥିଲେ ସରଳା ଦେବୀ । ସରଳାଦେବୀଙ୍କ ସହ ଜମ୍ବୁବତୀ ଦେବୀଙ୍କର ହେଲା ପ୍ରଥମ ସାକ୍ଷାତ୍ । ସରଳାଦେବୀ ଓ ଜମ୍ବୁବତୀ ଦେବୀ ଗାନ୍ଧିଜୀଙ୍କ ଆଦର୍ଶରେ ଅନୁପ୍ରାଣିତ ହୋଇ ଉଭୟେ ଅହରହ ସୂତା କାଟିବା କାମରେ ଓ ଅଧ୍ୟୟନରେ ଅଧିକାଂଶ ସମୟ ଅତିବାହିତ କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ । ସରଳା ଦେବୀଙ୍କ ସ୍ୱେଦ, ସାନ୍ନିଧ୍ୟ ଓ ଜୀବନ ଶୈଳୀ ଜମ୍ବୁବତୀଙ୍କ ଜୀବନରେ ଗଭୀର ରେଖାପାତ କଲା ।

ଏଇଭଳି ଏକ ସମୟରେ ବିହାରରେ ସୃଷ୍ଟି ହେଲା ଏକ ଅଭୂତପୂର୍ବ ପ୍ରଳୟକରୀ ଭୂମିକମ୍ପ । ସେଦିନ ଥିଲା ଜାନୁୟାରୀ ୧୫, ୧୯୪୩ । ଭୂମିକମ୍ପ ଯୋଗୁଁ ଦୋହଲି ରଠିଲା କ୍ଷଣକ

ପାଇଁ ପୃଥ୍ବୀର ଛାତି । ହଜାର ହଜାର ସଂଖ୍ୟାରେ ଲୋକ
 ମୁକ୍ତବରଣ କଲେ । ଚାରିଆଡ଼େ ହା'ହୁଡ଼ାଣ, ଭୟ ଓ ଆତଙ୍କ ।
 ବିହାରର ମୁଜେର ସହରଟି ସମୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବେ ଧୂସ୍ର ବିଧୂସ୍ର । ପକ୍କା
 ଘର ସବୁ ଧୂଳିସାତ ହୋଇ ସାରିଥିଲା । ମାତ୍ର ଯେଉଁ କେତୋଟି
 କୁଡ଼ିଆ ଘର ଥିଲା, ସେଗୁଡ଼ିକ ଚିକିତ୍ସାଳୟରେ ପରିଣତ ହୋଇ
 ସାରିଥିଲା । ବିହାରର ଜନସାଧାରଣଙ୍କ ଏ ଦୁଃଖ ଦୁର୍ଦ୍ଦଶା ଓ
 ବୁକୁପଟା କ୍ରନ୍ଦନ ଜମ୍ବୁବତୀ ଦେବୀଙ୍କ ପ୍ରାଣରେ ଗଭୀର ଆଲୋଚନା
 ପୂର୍ଣ୍ଣ କଲା । ଲୋକଙ୍କ ଦୁଃଖ ଦୁର୍ଦ୍ଦଶା ଓ ଆର୍ତ୍ତବିକାର ଦେଖି
 ଜମ୍ବୁବତୀ ଦେବୀଙ୍କ ଆଖି ଦିଗିଟି କୁହ ଛଳ ଛଳ ହୋଇଉଠିଲା ।
 ପୁଲକାରୀ ଭୂମିକମ ଯୋଗୁଁ ହଜାର ହଜାର ସଂଖ୍ୟାରେ
 ମଣିଷମାନଙ୍କ ଶବ ପଡ଼ି ରହିଥିଲା । ପଳରେ ଶବ ପଡ଼ିସବୁ ଯାଇ
 ମହାମାରୀର ଆତଙ୍କ ପୂର୍ଣ୍ଣ କଲା । ମନରେ ଅଶେଷ ଦମ୍ଭ ନେଇ
 ଜମ୍ବୁବତୀ ଦେବୀ ଭୂମିକମ ପାଡ଼ିତ ରୋଗୀଙ୍କ ସେବା କରିବାକୁ
 ଚାହିଁଲେ । ତାଙ୍କର ଓ ନର୍ସମାନଙ୍କ ପରାମର୍ଶ କ୍ରମେ ମୁଜେର
 କେମ୍ପରେ ରହି ଜମ୍ବୁବତୀ ଦେବୀ ରୋଗୀମାନଙ୍କ ସେବା ଶୁଣୁଣାରେ
 ସମୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ନିଜକୁ ନିୟୋଜିତ କଲେ । ହାତ ଗୋଡ଼ ଜଖମ୍
 ହୋଇ ଖଣ୍ଡିଆ ଖାବରା ହୋଇ ଯାଇଥିବା ରୋଗୀମାନଙ୍କ ସେବା
 କରି ପ୍ରଭୃତ ଆନନ୍ଦ ଓ ପରମ ଦୃଷ୍ଟି ଲାଭ କଲେ ଜମ୍ବୁବତୀ ଦେବୀ ।
 ଏ ପଟେ ସଂଗ୍ରାମୀ ଭାଗିରଥି ନିକଟସ୍ଥ ଗ୍ରାମମାନଙ୍କରେ ରହି
 ଲୋକଙ୍କ ରହିବା ପାଇଁ କୁଡ଼ିଆ ଘର ତିଆରିରେ ନିଜକୁ ନିୟୋଜିତ
 କଲେ ଓ ଶ୍ରୀ ମୁଖାର୍ଜୀଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ୍ରମେ ପ୍ରଫୁଲ୍ଲ ପଟ୍ଟନାୟକ ଭଉର
 ଭାଗଲପୁର ବନଗାଁଠାରେ ରିଲିଫ୍ କେମ୍ପରେ ରହି କାର୍ଯ୍ୟ କଲେ ।

ରିଲିଫ୍ କେମ୍ପର ସଭାପତି ଦେଶରନ୍ ରାଜହୁ ପ୍ରସାଦ,
 ସାଧାରଣ ସମ୍ପାଦକ ଅନୁଗ୍ରହ ନାରାୟଣ ସିଂ ଓ କାର୍ଯ୍ୟାନନ୍ଦ ଶର୍ମା
 ଓଡ଼ିଶାର ଏହି ତିନିଜଣଙ୍କ ସେବା କାର୍ଯ୍ୟ ଦେଖି ମୁଗ୍ଧ ହେଲେ ଓ
 ପ୍ରଶଂସାପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରମାଣପତ୍ର ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ । ଏହି ସେବା
 କାଳରେ ଜମ୍ବୁବତୀ ଦେବୀ ପ୍ରଥମ ଥର ପାଇଁ ମୁଜେରଠାରେ ଜାତିର
 ପିତା ମହାତ୍ମାଗାନ୍ଧି ଓ ପଣ୍ଡିତ ଜବାହରଲାଲ ନେହେରୁଙ୍କ ଦର୍ଶନ ଓ
 ସାହଚର୍ଯ୍ୟ ଲାଭ କରିଥିଲେ । ମୁଜେରଠାରେ ଭୂକମ୍ପ ପାଡ଼ିତ
 ଜନତାଙ୍କ ସେବା ଭାଗି ଆୟୋଜିତ ସଭାସ୍ଥଳରେ ଗାନ୍ଧିଜୀ ଓ
 ପଣ୍ଡିତ ନେହେରୁଙ୍କ ସହ ଭବସ୍ଥିତ ଥିଲେ ଜମ୍ବୁବତୀ ଦେବୀ ।

ଗାନ୍ଧିଜୀଙ୍କ ଦର୍ଶନ ଓ ବାଣୀ ଜମ୍ବୁବତୀ ଦେବୀଙ୍କ ପ୍ରାଣରେ ନବ
 ଜୀବନ ସଂଚାର କଲା । ଏ ଦେଶର ମୁକ୍ତି ସଂଗ୍ରାମ ପାଇଁ ଅଶେଷ
 ପ୍ରେରଣା ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲା ।

ମୁଜେରରୁ ଗାନ୍ଧିଜୀ ଆସିଲେ ଭାଗଲପୁର । ଗାନ୍ଧିଜୀ
 ଯେଉଁ ସ୍ଥିଳରେ ବସି ଭାଗଲପୁର ଆସି ପହଞ୍ଚିଲେ, ସେହି
 ସ୍ଥିଳରେ ତାଙ୍କ ସହ ଥିଲେ ସଂଗ୍ରାମୀ ଭାଗିରଥି ଜମ୍ବୁବତୀ ଦେବୀ ।
 ବିହାରର କ୍ରାନ୍ତିକରୀ ନେତା ଶ୍ରୀ ଦୀପ୍ତ ନାରାୟଣ ସିଂହ ଘରେ
 ଗାନ୍ଧିଜୀ ଅବସ୍ଥାନ କରୁଥିଲେ । ଗାନ୍ଧିଜୀଙ୍କ ସହ ଜମ୍ବୁବତୀ ଦେବୀ
 ଓ ସଂଗ୍ରାମୀ ଭାଗିରଥି ମଧ୍ୟ ଦୀପ୍ତ ନାରାୟଣ ସିଂହଙ୍କ ଘରେ ଆତିଥ୍ୟ
 ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ । ଭାଗଲପୁରଠାରେ ଅନୁଷ୍ଠିତ ଏକ ସାର୍ବଜନୀନ
 ସଭାରେ ଗାନ୍ଧିଜୀ ଉଦ୍‌ବୋଧନ ଦେଲେ । ଗାନ୍ଧିଜୀଙ୍କ ସେ ଦିନର
 ବକ୍ତବ୍ୟ ଜମ୍ବୁବତୀ ଦେବୀ ଓ ପୁତ୍ର ପ୍ରଫୁଲ୍ଲଙ୍କ ଜୀବନରେ ଅସ୍ପଷ୍ଟତା
 ନିବାରଣ ବିଷୟରେ ଏକ ନୂତନ ପଥ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିଥିଲା ।
 ଗାନ୍ଧିଜୀ କହୁଥିଲେ- "ହରିଜନମାନଙ୍କୁ ପୃଷ୍ଠ୍ୟ କର ନାହିଁ । ମଣିଷ
 ମଣିଷ ଭିତରେ ଅସ୍ପଷ୍ଟ୍ୟ ଭେଦଭାବ ନ ରହୁ । ଜାତି ଜାତି ମଧ୍ୟରେ
 , ଧର୍ମ ଧର୍ମ ମଧ୍ୟରେ କୌଣସି ଭେଦ ଭାବ ରଖ ନାହିଁ ।
 ହରିଜନମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ଯାଅ । ଆପଣା ପ୍ରାଣର ଶୁଣା ଓ ଅନୁରାଗ
 ଦେଇ ସେମାନଙ୍କୁ ଆପଣାଗ କର । ସମାଜରେ ଅନୁ ସବୁ ଜାତିର
 ମଣିଷଙ୍କ ଭଳି ସମାନ ସୁବିଧା ସୁଯୋଗ ଲାଭ କରନ୍ତୁ ।"

ମହାତ୍ମାଗାନ୍ଧିଙ୍କ ଏଇ କେଇ ପଦ କଥାରେ ଖୁବ୍
 ପ୍ରଭାବିତ ହୋଇ ପଡ଼ିଥିଲେ ଜମ୍ବୁବତୀ ଦେବୀ । ମନେ ମନେ
 ସଂକଳ୍ପ ନେଇ ଆଦିବାସୀ ଜନ ଜଲ୍ୟାଣ କାର୍ଯ୍ୟ ହାତକୁ ନେବା
 ପାଇଁ । ଏଇ ସଂକଳ୍ପ ମନରେ ଧାରଣ କରି ଜମ୍ବୁବତୀ ଦେବୀ ଓ
 ସଂଗ୍ରାମୀ ଭାଗିରଥି ଫେରିଲେ ଝାରସୁଗୁଡ଼ାକୁ । ବାଟରେ ପ୍ରଫୁଲ୍ଲଙ୍କୁ
 ଦେଖିବର ହିନ୍ଦୀ ବିଦ୍ୟାପୀଠର ଛାତ୍ରାବାସରେ ରଖି ଦେଇ ଆସିଲେ ।

ଗାନ୍ଧିଜୀଙ୍କ ଝାରସୁଗୁଡ଼ା ଆସିବାର କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ଥାଏ ।
 ତେଣୁ ଗାନ୍ଧିଜୀଙ୍କ ଆଗମନ ପାଇଁ ପୂର୍ବ ପ୍ରସ୍ତୁତିରେ ଭାଗିପଡ଼ିଲେ
 ସଂଗ୍ରାମୀ ଭାଗିରଥି ଓ ଜମ୍ବୁବତୀ ଦେବୀ । ଗାନ୍ଧିଜୀଙ୍କୁ ପାଞ୍ଚୋଟି
 ଆଶିବା ପାଇଁ ଜମ୍ବୁବତୀ ଦେବୀ ମୁଖାପଦାର ମହିଳାମାନଙ୍କୁ
 ସଜ୍ଜିତ କରି ଯାଇ ପହଞ୍ଚିଲେ ଝାରସୁଗୁଡ଼ା ରେଳ ଷ୍ଟେସନରେ ।
 ସେଦିନ ଥିଲା ୧୯୩୪ ମସିହା ମଇ ୪ ତାରିଖ । ରାତ୍ର ୩ଘ.

ସମୟରେ ମହାତ୍ମାଗାନ୍ଧି ଝାରସୁଗୁଡ଼ା ରେଳ ଷ୍ଟେସନରେ ଠହୁଇଲେ । ଷ୍ଟେସନରେ ଗାନ୍ଧିଜୀ ଜମ୍ବୁବତୀ ଦେବୀଙ୍କୁ ଦେଖି ଚିହ୍ନି ପାରିଲେ । ଜମ୍ବୁବତୀ ଦେବୀ ଗାନ୍ଧିଜୀଙ୍କ ସହ ବିହାରରାଜ୍ୟ ମାଆ ଭୂବସୀ ଦେବୀଙ୍କ ପରିଚୟ କରାଇଲେ । ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଓଡ଼ିଶାର ଦୁଇ ନାରୀ ସତ୍ୟାଗ୍ରହୀଙ୍କୁ ଦେଖି ଗାନ୍ଧିଜୀ ନିଜ ବେକରୁ ଦୁଇଟି ପୁଇ ଝର କାଢ଼ି ଗୋଟିଏ ଜମ୍ବୁବତୀ ଦେବୀଙ୍କ ଗଳାରେ ଓ ଅନ୍ୟଟି ଭୂବସୀ ଦେବୀଙ୍କ ଗଳାରେ ପିନ୍ଧାଇ ଦେଲେ । ସମବେତ ଜନତା ମୁଗ୍ଧ ହୋଇ ଚାହିଁ ରହିଥିଲେ ଏଇ ଅଭାବନୀୟ ଦୃଶ୍ୟଟିକୁ । ବନ୍ଦେ ମାତରଂ ଧ୍ବନିରେ ଓ ଭାରତମାତାଙ୍କ ଜୟ ଧ୍ବନିରେ ସମଗ୍ର ପ୍ଲାଟଫର୍ମ ପୁଲକିତ ହେଲା । ଗାନ୍ଧିଜୀ ପରେ ଭବନୀଙ୍କ କାନ୍ଧରେ ହାତ ଦେଇ ଆଗକୁ ଆଗକୁ ଅଗ୍ରସର ହେବାକୁ ଲାଗିଲେ ।

ଗାନ୍ଧିଜୀଙ୍କ ସମ୍ବଲପୁର ରହଣି କାଳରେ ଜମ୍ବୁବତୀ ଦେବୀ ଗାନ୍ଧିଜୀ ସହ ଅବସ୍ଥାନ କରି ତାଙ୍କ ସେବା ଶୁଶ୍ରୁଷା କରିବାର ପରମ ସୌଭାଗ୍ୟ ଅର୍ଜନ କରିଥିଲେ । ଗାନ୍ଧିଜୀଙ୍କ ସ୍ନେହ ଓ ସାନ୍ନ୍ଦିଧ୍ୟ ତାଙ୍କ ଜୀବନକୁ ଧନ୍ୟ କରିଥିଲା । ଗାନ୍ଧିଜୀଙ୍କ ଦର୍ଶନ ଓ ବାଣୀ ତାଙ୍କ ଜୀବନକୁ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ କରିଥିଲା । ଗାନ୍ଧିଜୀଙ୍କ ସହ ସାକ୍ଷାତ ଜମ୍ବୁବତୀ ଦେବୀଙ୍କ ଜୀବନ ଇତିହାସର ଏକ ଅବିସ୍ମରଣୀୟ ଅଧ୍ୟାୟ । ଏହା ହିଁ ଥିଲା ତାଙ୍କ ଜୀବନର ମହାର୍ଦ୍ଦ ମୁହୂର୍ତ୍ତ ବୋଲି ତାଙ୍କ ପରବର୍ତ୍ତୀ ଜୀବନରେ ସେ ଅନୁଭବ କରିଛନ୍ତି ।

ଭାରତପୁରଠାରେ ଅନୁଷ୍ଠିତ ଏକ ସାର୍ବଜନୀନ ସଭାରେ ଗାନ୍ଧିଜୀ ଅସ୍ପଷ୍ଟତା ସମ୍ପର୍କରେ ଯେଉଁ ଭବକୋଟୀର ବକ୍ତବ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ, ତାହା ଜମ୍ବୁବତୀ ଦେବୀଙ୍କ ଜୀବନରେ ଗଭୀର ପ୍ରଭାବ ପକାଇ ପାରିଥିଲା । ସେ ମନେ ମନେ ସଂକଳ୍ପ ନେଲେ ଅସ୍ପଷ୍ଟତା ଦୂର କରି ଆଦିବାସୀମାନଙ୍କ ସେବା କରିବା ପାଇଁ । ତେଣୁ ୧୯୪୦ ମସିହାରେ ଠକ୍କର ବାପାଙ୍କର ଆଗ୍ରହ ଯୋଗୁଁ ଜମ୍ବୁବତୀ ଦେବୀ ସାତାଳ ପୁରଣା ବିହାରରେ ରହି ଆଦିବାସୀ ଓ ହରିଜନମାନଙ୍କ ସେବାରେ ନିଜକୁ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ନିୟୋଜିତ କଲେ । ବିଶେଷ କରି ହରିଶକୁଡ଼ା ପାହାଡ଼, ଗୁମା ପାହାଡ଼ ଓ ପାଦର ପୋଲରେ ଥିବା ଆଦିବାସୀମାନଙ୍କ ସହ ମିଶି ସେମାନଙ୍କ ସେବା କାର୍ଯ୍ୟରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ପ୍ରାଣପଣେ 'କାଢ଼ି ଦେଲେ

ଆପଣାକୁ ଜମ୍ବୁବତୀ ଦେବୀ । ଏହିସବୁ ଗାଁମାନଙ୍କୁ ଯିବା ବେଳେ ଜମ୍ବୁବତୀ ଦେବୀଙ୍କ ମୁଖରେ ଥାଏ ଲିଆମୁଢ଼ିର ପୁଚୁଳି ଓ ଭାରିରଥୁବ ହାତରେ ଥାଏ ଔଷଧପତ୍ର ଓ ଯାଦୁ, ଘାର ମଳମ । ଜମ୍ବୁବତୀ ଦେବୀଙ୍କ ସେବା କାର୍ଯ୍ୟରେ ଏକାବେଳେ ମୁଗ୍ଧ ହୋଇ ପଡ଼ିଥିଲେ ଠକ୍କର ବାପା, ପଣ୍ଡିତ ବିନୋଦାନନ୍ଦ ଝା ଓ ମେଡ଼ିକାଲ କେଜରିଝାଲ । ଆମପଢ଼ାଠାରେ ଅବସ୍ଥାନ କାଳରେ ଭବନୀ ଜମ୍ବୁବତୀ ଦେବୀ ଓ ସଂଗ୍ରାମୀ ଭାଗିରଥିଙ୍କ ସେବାମୁକ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟମାନ, ବିଶେଷ କରି ଗ୍ରାମକୁ ଗ୍ରାମ ଯାଇ ଆଦିବାସୀମାନଙ୍କ ସେବା ଓ କଲ୍ୟାଣ କାର୍ଯ୍ୟ ତାଙ୍କୁ ଚିରଦିନ ପାଇଁ ଅବିସ୍ମରଣୀୟ କରି ରଖୁଛି ।

ସାବରମତୀ ଆଶ୍ରମଠାରେ କଂଗ୍ରେସର କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କମିଟିର ବୈଠକ ବସିଲା । ବୈଠକରେ ନିଷ୍ପତ୍ତି ଅନୁସାରେ ଗାନ୍ଧିଜୀ ତାକରା ଦେଲେ ଐତିହାସିକ 'ଭାରତଛାଡ଼ ଆନ୍ଦୋଳନ' ପାଇଁ । ଗାନ୍ଧିଜୀଙ୍କ ନେତୃତ୍ୱରେ ସମଗ୍ର ଭାରତବର୍ଷରେ ଭାରତଛାଡ଼ ଆନ୍ଦୋଳନକୁ ତୀବ୍ରତର ଓ ବ୍ୟାପକ କରିବା ପାଇଁ ଗାଁରେ ଗାଁରେ ନିଷ୍ପତ୍ତିମାନ ଗ୍ରହଣ କରାଗଲା । ଅଗଷ୍ଟ ୨ ଓ ୮ ତାରିଖରେ ବନ୍ଧେ କଂଗ୍ରେସ ମହାଧିବେଶନ ଅନୁଷ୍ଠିତ ହେଲା । ଗାନ୍ଧିଜୀ ତାଙ୍କ ବକ୍ତବ୍ୟରେ ଭାରତର ଜନସାଧାରଣଙ୍କ ଭବେଶ୍ୟରେ ଏକ ଦୃଢ଼ ସଂକଳ୍ପ ନେବା ପାଇଁ ଏକ ପ୍ରେରଣା ଯୋଗାଇଲା । ତାହା ଥିଲା- କରେଙ୍ଗେ ଯା ମରେଙ୍ଗେ (do or die) । ଏଇ ଭାରତଛାଡ଼ ଆନ୍ଦୋଳନର ମୁଖ୍ୟ ଭବେଶ୍ୟ ଥିଲା- ଭାରତର ସ୍ୱାଧୀନତା ଲାଭ ପାଇଁ ନିଜର ଜୀବନକୁ ଉତ୍ତରୀ କରିବା ପଛକେ, ପ୍ରାଣବଳି ଦେବା ପଛକେ କିନ୍ତୁ ଇଂରେଜ ସରକାରଙ୍କ ନିକଟର ନତମଣ୍ଡଳ ହେବା ନାହିଁ କି ଗୋଲାମୀ କରିବା ନାହିଁ ।

ମହାତ୍ମାଗାନ୍ଧିଙ୍କ ମର୍ମସୂକ୍ଷ୍ମ ଭାଷଣ ଓ ବକ୍ତବ୍ୟ ଶୁଣି ଜମ୍ବୁବତୀ ଦେବୀ ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କ ଜୀବନର ଅତିମ ସମୟକୁ 'ଭାରତଛାଡ଼ ଆନ୍ଦୋଳନ'ରେ ଯୋଗ ଦେଇ ଅର୍ପିତ କରିବାକୁ ୧୯୪୨ ମସିହା ଜୁଲାଇ ୯ ତାରିଖ ଦିନ ବାହାରି ପଡ଼ିଲେ । ଜମ୍ବୁବତୀ ଦେବୀ ତାଙ୍କର ସହକର୍ମିଣୀ ପ୍ରେମା ଦେବୀଙ୍କ ସହ ବାହାରି ପଡ଼ିଲେ ଦୁମ୍ଫା ଅଭିମୁଖେ । ଦୁମ୍ଫା ନରରୀର ଅଧିବାସୀ ଥିଲେ ଖୁବ୍ ଶାନ୍ତଶିଖ । ସମଗ୍ର ଭାରତର କୋଣ ଅନୁକୋଣରେ ଇଂରେଜ

ସରକାର ବିଭିନ୍ନ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଆୟୋଜନ ଧ୍ବନି ପ୍ରତିଧ୍ବନିତ ହେଉଥିବା ବେଳେ ଦୁର୍ଗଳା ନଗରୀ ଥିଲା ଅତ୍ୟନ୍ତ ଘାତ । ୧୯୪୨ ମସିହା ଅଗଷ୍ଟ ୧୭ତାରିଖ ଦିନ ଦୁର୍ଗଳା ନଗରୀର କେତେକ ଛାତ୍ର ଓ ଯୁବକ ନିଷ୍ଠା ନେଲେ ଜିଲ୍ଲା କୋର୍ଟ ଦାଖଲ କରି ପାଇଁ । ଏକ ବିରାଟ ଶୋଭାଯାତ୍ରାରେ ଆଗେ ଆଗେ ଝଣା ଧରି ଚାଲିବ କିଏ ? ଜିଲ୍ଲାକୋର୍ଟ ଦାଖଲ କରିବା ପାଇଁ ଏକ ଆୟୋଜନର ନେତୃତ୍ୱ ନେବ କିଏ ? ଜମ୍ବୁବତୀ ଦେବୀ ଯେଉଁଠି ରୁହୁଥିଲେ ସେଠାକୁ ଯାଇ କେତେକ ଯୁବକ ଜମ୍ବୁବତୀ ଦେବୀଙ୍କୁ ଡାକ ସମସ୍ୟା ସମ୍ପର୍କରେ ଅବଗତ କରାଇଲେ । ସବୁ ଶୁଣିବା ପରେ ଜମ୍ବୁବତୀ ଦେବୀ ଅସ୍ପଷ୍ଟତା ଅନୁଭବ କରୁଥିବା ସତ୍ତ୍ୱେ ଶୋଭାଯାତ୍ରାରେ ଆଗେ ଆଗେ ଚାଲିଲେ ସେ । ତାଙ୍କ ପଛେ ପୁଣା ଦେବା, ଛାତ୍ର ଓ ଯୁବକମାନଙ୍କ କ୍ରାନ୍ତିକାରୀ ଶୋଭାଯାତ୍ରା । ଭାରତର ସର୍ବତ୍ର ଜଳି ଉଠିଲା ମହାବିପ୍ଳବର ବହିଁ । ଏକ ସମୟରେ ପଣ୍ଡିତ ବିନୋଦାନନ୍ଦ ଝାଙ୍କ ଘରେ ଅବସ୍ଥାନ କରୁଥିଲେ ଜମ୍ବୁବତୀ ଦେବୀ । ତାଙ୍କରି ଘରେ ରହୁଥିବା ସମୟରେ ପଣ୍ଡିତ ବିନୋଦାନନ୍ଦ ଝାଙ୍କ ପତ୍ନୀ ପ୍ରମିଳା ଦେବୀଙ୍କ ଅଶେଷ ସ୍ନେହ ଓ ଭକ୍ତି ଲାଭ କରିଥିଲେ ଜମ୍ବୁବତୀ ଦେବୀ । ଜମ୍ବୁବତୀ ଦେବୀଙ୍କ ଘରେ ସବୁବେଳେ ଦେଶର କ୍ରାନ୍ତି ସମ୍ପର୍କରେ ଚାଲୁଥିବା ଆଲୋଚନା । ବିଭିନ୍ନ ସ୍ଥାନରୁ ବିଭିନ୍ନ ସମୟରେ ଆସୁଥିବା କ୍ରାନ୍ତିକାରୀ ବିପ୍ଳବୀ ଯୁବକମାନଙ୍କର ଗୋପନୀୟ ରହଣିସ୍ଥଳ ଥିଲା ଜମ୍ବୁବତୀ ଦେବୀଙ୍କ ଘର । ଜମ୍ବୁବତୀ ଦେବୀ ମଧ୍ୟ ସେହି ସଂଗ୍ରାମୀମାନଙ୍କୁ ନିଜ ହାତରେ ରୋଷେଇ କରି ଆପ୍ୟାୟିତ କରିଥିଲେ ।

୧୯୪୨ ଅଗଷ୍ଟ ୨୩ ତାରିଖ ଦିନ ଥିଲା ଏକ ବୃହତ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଦିବସ । ଏକ ବଡ଼ ଧରଣର ଆକ୍ରମଣ ଲାଗି ସାମରିକ ସଙ୍ଗଠନ ଚଢ଼ିଲେ ପ୍ରଫୁଲ୍ଲ ପଟ୍ଟନାୟକ । କେତେ ଜଣ ଯୁବକଙ୍କୁ ନେଇ ପ୍ରଫୁଲ୍ଲଙ୍କ ନେତୃତ୍ୱରେ ଗଠିତ ହେଲା ପାହାଡ଼ିଆ ବାହିନୀ । ଏହି ସମୟରେ ପ୍ରଫୁଲ୍ଲ ପଟ୍ଟନାୟକ ଓ ତାଙ୍କ ସାଥୀମାନଙ୍କୁ ଗୁଳି ମାରିଦେବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଥିଲେ ଗୋରା ଇଂରେଜ ସରକାର । ଏକଥା ଶୁଣିବା ପରେ ମଧ୍ୟ ଜମ୍ବୁବତୀ ଦେବୀ ଯୈର୍ଯ୍ୟହରା ହୋଇ ନଥିଲେ । ସେ ଅସାମ ସାହସର ସହିତ ବିପ୍ଳବୀଙ୍କୁ ଆଗେଇ ନେବାର ସମ୍ମତ ହୋଇଥିଲେ । ଇତି ମଧ୍ୟରେ ଏକ ସମ୍ମୁଖ

ଯୁଦ୍ଧରେ ଶିରଫ ହେଲେ ପ୍ରଫୁଲ୍ଲ ପଟ୍ଟନାୟକ ଓ ୨୧ ବର୍ଷ କାରାଦଣ୍ଡର ଆଦେଶ ମିଳିଲା । ପ୍ରଫୁଲ୍ଲ ପଟ୍ଟନାୟକ ଶିରଫ ହୋଇ ରହିଲେ ଦୁର୍ଗଳା ଜେଲରେ । ଦୁର୍ଗଳା ଜେଲରେ ବନ୍ଦୀ ହୋଇ ଥିବା ବେଳେ ତାଙ୍କ ସହିତ ଥିବା ତିନି ଉଚ୍ଚ ରାଜବନ୍ଦୀଙ୍କୁ ସାଥୀତ୍ୱ କରିବାକୁ ଯାଇଥିଲେ ଜମ୍ବୁବତୀ ଦେବୀ । ସଙ୍ଗରେ ନେଇଥିଲେ ଗୋଟିଏ ଭାର ପେଡ଼ା, ହାତପଞ୍ଜୀ ଓ ସାବୁନ ଆଦି । ଜେଲରେ ଥିବା ସମସ୍ତ ବନ୍ଦୀ ଏକ ବିପ୍ଳବିଣୀ ଜମ୍ବୁବତୀ ଦେବୀଙ୍କ ଜୟ ଜୟକାର କଲେ । ରାଜବନ୍ଦୀମାନଙ୍କ ଜୟଧ୍ବନିରେ ସେଦିନ ଦୁର୍ଗଳା ଜେଲ ପରିସର ସହ ଗଗନ ପବନ ପ୍ରକମ୍ପିତ ହୋଇ ଉଠିଲା । ଜେଲରେ ନିଜର ପ୍ରିୟପୁତ୍ର ପ୍ରଫୁଲ୍ଲଙ୍କ ମଞ୍ଚକରେ ସ୍ୱେଦାସିକ୍ତ ଚମନଟିଏ ଆର୍ଦ୍ର ଦେଇ ଘରକୁ ଫେରିଲେ ଜମ୍ବୁବତୀ ଦେବୀ ।

ପୁତ୍ର ପ୍ରଫୁଲ୍ଲ ଦୁର୍ଗଳା ଜେଲରେ କରିବା ପରେ ଜମ୍ବୁବତୀ ଦେବୀ ଫେରିଲେ ଘରକୁ । ସେତେବେଳେ ସେ ଅବସ୍ଥାନ କରୁଥିଲେ ପଣ୍ଡିତ ବିନୋଦାନନ୍ଦ ଝାଙ୍କ ଘରେ । ପଣ୍ଡିତ ବିନୋଦାନନ୍ଦ ଝାଙ୍କ ବାସଭବନରେ ନାରୀ ସତ୍ୟାଗ୍ରହୀମାନଙ୍କ କ୍ରାନ୍ତିକାରୀ ବିପ୍ଳବ ସମ୍ପର୍କରେ ବରାବର ଆଲୋଚନା ଚାଲିଥାଏ । ସେତେବେଳକୁ ଜମ୍ବୁବତୀ ଦେବୀ ପଦାର୍ପଣ କରିଥିଲେ ୫୭ ବର୍ଷ ବୟସରେ । ଅଧିକାଂଶ ସମୟରେ ଦେହ ଅସୁସ୍ଥ । ତଥାପି ମନର ସମ୍ମତ ଓ ସାହସ ତୁଟି ନାହିଁ । ଅର୍ପୁଣ ଆଗ୍ରହ ଓ ଉତ୍ସାହରେ ଚାଲିଥାଏ ସଂଗ୍ରାମୀ ଜୀବନର ଆଲୋଚନା ।

ସେଦିନ ଥିଲା ୧୯୪୩ ମସିହା ଜୁଲାଇ ୧୫ ତାରିଖ ଜମ୍ବୁବତୀ ଦେବୀ ବିନୋଦାନନ୍ଦ ଝାଙ୍କ ଘରେ ଥିଲେ । ମଧ୍ୟାହ୍ନ ଭୋଜନ ପରେ ସେ ପାନ ଖଣ୍ଡେ ଲେଖାଏଁ ନାରୀସତ୍ୟାଗ୍ରହୀମାନଙ୍କୁ ଦେଇ ଆପ୍ୟାୟିତ କଲେ । ମାତ୍ର ଏହି ସମୟରେ ଦେଶର କ୍ରାନ୍ତି ସଂପର୍କରେ ଆଲୋଚନା କରୁଥିବା ବେଳେ ଛାତିରେ ସାମାନ୍ୟ କଷ୍ଟ ଅନୁଭବ କଲେ ଜମ୍ବୁବତୀ ଓ ଚିରଦିନ ପାଇଁ କଳି ପଡ଼ିଲେ ସଂଗ୍ରାମୀ ସାଥୀ ପ୍ରମିଳାଦେବୀଙ୍କ କୋଳରେ ।

ଚତୁର୍ଦ୍ଦଶ ଅକ୍ଟୋବର । ସମସ୍ତେ ସ୍ତବ୍ଧ, ନୀରବ, ନିଃସ୍ୱର । ନିର୍ବାସିତ ହେଲା ଏକ ଭଲ୍ଲ ଦାପଣିଖା । ଜୀବନର ଅତିମ ମୁହୂର୍ତ୍ତ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଭାରତର ମୁକ୍ତି ସଂଗ୍ରାମର ପ୍ରକୃତିତ ଦାପଣିଖା ତାଙ୍କ

ସପ୍ତର୍ଷି

ଅତରଳୁ ଅତର୍ହିତ ହୋଇ ନଥିଲା । ସମଗ୍ର ଜୀବନକାଳ ଭାରତମାତାର ସେବା କାର୍ଯ୍ୟରେ ନିୟୋଜିତ କରି ସେ ପାଇଥିଲେ ବୃଷ୍ଟି । ତାଙ୍କରି ସ୍ୱାଧୀନଚେତା ମନ ଓ ସଂଗ୍ରାମୀ ମନୋଭାବ ଯୋଗୁଁ ସେ ସମଗ୍ର ଭାରତବର୍ଷରେ ଚିରସ୍ମରଣୀୟ ହୋଇ ରହିବେ ।

ଜନ୍ମବତୀ ଦେବୀ ନିଜ ସଂଗ୍ରାମୀ ଜୀବନକାଳରେ ଦୃଢ଼ ବନ୍ଧନରେ ବାନ୍ଧି ଦେଇଗଲେ ଓଡ଼ିଶା ଓ ବିହାରକୁ । ଓଡ଼ିଶାର ଏ ନିରୁତ, ଅଜ୍ଞାନ, ଅପରିଚିତ ଏକ ପଲ୍ଲୀରେ +- ଜନ୍ମଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ ମଧ୍ୟ ନିଜର ସ୍ୱାଧୀନଚେତା ମନ ଓ ସଂଗ୍ରାମୀ ଜୀବନ ଯୋଗୁଁ ସେ କେବଳ ଓଡ଼ିଶା ନୁହେଁ ବିହାରର ମଧ୍ୟ ସାଧାରଣ ଜନତାଙ୍କ ହୃଦୟକୁ ଜୟ କରିପାରିଥିଲେ । ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଓଡ଼ିଶାର ଏଇ ପ୍ରଥମ ସ୍ୱାଧୀନତା ସଂଗ୍ରାମୀ, ନାରୀନେତ୍ରୀ ଓ ସତ୍ୟାଗ୍ରହୀ ଜନ୍ମବତୀଙ୍କ ସଂଗ୍ରାମ, ସାଧନା ଓ ସଂଗ୍ରାମୀୟ ଜୀବନ କେବଳ ଓଡ଼ିଶାକୁ ନୁହେଁ ସମଗ୍ର ଭାରତବର୍ଷର ସ୍ୱାଧୀନତା ସଂଗ୍ରାମରେ ଏକ ଅଲିଭା ସ୍ୱକ୍ଷର

ହୋଇ ରହିବ । ତାଙ୍କର ଜୀବନର ଜ୍ୟୋତି ସମଗ୍ର ନାରୀ ସମାଜକୁ ଜାଳକୁ ଜାଳ ଉଦ୍‌ବୁଦ୍ଧ କରୁଥିବ, ଉଦ୍‌ଘାଟିତ କରୁଥିବ ।

ଏସିଆଣ୍ଡ ପ୍ରସେକ୍ସର

ସମ୍ବଲପୁର ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟ, ଜ୍ୟୋତିବିହାର

ମୋ- ୯୭୭୬୪୫୩୫୩୮୦

ସହାୟକ ଗ୍ରନ୍ଥସୂଚୀ :

- ୧) ଗଡ଼ଚିଆ ରବୀନ୍ଦ୍ର, ମୁକ୍ତିପଥର ଯାତ୍ରୀ, ଭାଗୀରଥ ପଟ୍ଟନାୟକ ସ୍ମୃତି ସମିତି, ବରପାଲି, ପ୍ରଥମ ପ୍ରକାଶ ୧୯୮୩
- ୨) କୁମାର ହସନ, ଅଗ୍ନିପଥ ଅଗ୍ନିପଥ, ପ୍ରଥମ ପ୍ରକାଶ ୧୯୯୭
- ୩) ବାଗ୍ ସୁଶାଳ କୁମାର, ବରଗଡ଼ ପରିଚୟ (ସଂପାଦନା) ବରପାଲି ବରପୁତ୍ର ପ୍ରକାଶନ କମିଟି, ପ୍ରଥମ ପ୍ରକାଶ ୨୦୧୦